

מָכוֹן "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים" – לְלַמּוֹד כָּל או"ח "הַלְכוֹת פֶּסַח" שִׁבְעָה יָמִים קוֹדֵם הַחֵג

שׁו"ע" "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַמְּפַעַל: לַזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קָאָר ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
מִפְּרֵן בַּעֲמֵי"ק צִפְתָּ תוֹכְבֵי"א
י"ג נִסְחָה שֶׁתָּה י"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אֲבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵי מִשְׁנָה תַּקֵּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵגְבוֹ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חֵג בְּחָג (מַגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְלִימוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מִדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לִיְהוּדָא שְׂמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשׁוֹכְנֵיהֶּיּוּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵיּוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְדַחֲמֵיּוּ וְדַחֲמֵיּוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

גִּלְיוֹן

א

יִסְיָ

אורח חיים

הלכות פסח סימן תכט

שולחן ערוך

אורח חיים

שִׁיגְמֹר כָּל הַבְּדִיקָה, כְּדֵי שִׁישִׂים אֶל לְבוֹ לְבַדֵּק בְּכָל
הַמְּקוֹמוֹת שֶׁמְכַנְיָסִים בּו חֲמִיץ:
ב. בְּכִרְכָּה אַחַת יִכּוֹל לְבַדֵּק כַּמָּה בָּתִּים. וְאִם בְּעַל הַבַּיִת
רוֹצֵה, יַעֲמִיד מִבְּנֵי בֵּיתוֹ אֶצְלוֹ בְּשַׁעַר שֶׁהוּא מְבָרֵךְ,
וְיִתְפָּזְרוּ לְבַדֵּק אִישׁ בְּמְקוֹמוֹ עַל סִמּוֹן בְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ בְּעַל
הַבַּיִת:

סימן תלג

בְּדִיקַת חֲמִיץ, וּבּו"ה י"א סְעִיפִים:

א. הַבְּדִיקָה צָרִיךְ שֶׁתְּהִיָּה לְאוֹר הַנֵּר וְלֹא לְאוֹר הַלְּבָנָה.
וְאִם עֵבֶר וְלֹא בְּדֵק לַיִל י"ד כְּשֶׁבּוֹדֵק בַּיּוֹם י"ד, לֹא
יְבַדֵּק לְאוֹר הַחֲמָה אֶלָּא לְאוֹר הַנֵּר. וְאֶכְסְדָּרָה שְׂאוּרָה
רַב, אִם בְּדִיקָה לְאוֹר הַחֲמָה, דַּיּוּ. וְהוּא הַדִּין כְּנִגְד
אַרְבָּה שֶׁבַחְדָּר:

ב. אִין בּוֹדֵקִין לְאוֹר הָאֲבוּקָה אֶלָּא לְאוֹר הַנֵּר, וְלֹא בְּנֵר
שֶׁל חֲלָב, וְלֹא שֶׁל שֶׁמֶן, וְלֹא שֶׁל שֶׁמֶן, אֶלָּא בְּנֵר שֶׁל
שַׁעוּה:

ג. בּוֹדֵק כָּל הַמְּקוֹמוֹת שִׁישׁ לְחוּשׁ שְׂמָא הַכְּנִיסוּ בָּהֶם
חֲמִץ. וְלִכֵּן כָּל חֲדָרֵי הַבַּיִת וְהַעֲלִיּוֹת צָרִיכִים בְּדִיקָה.
שֶׁפְּעָמִים אָדָם נִכְנָס בָּהֶם וּפְתוּ בִּידוֹ. אֲכָל אוֹצְרוֹת יַיִן
שְׂאִיִן מִסְתַּפֵּק מֵהֶם, וְכֵן מִתְּבַן וְכִיּוֹצֵא בּו, אִינֵם צָרִיכִים
בְּדִיקָה:

ד. חֲרֵי הַבַּיִת וְזִיּוֹן הַבּוֹלְטִים מִהַכֶּתֶלִים, שְׂאִינֵם גְּבוּהִים
הַרְּבָה וְלֹא נְמוּכִים הַרְּבָה, צָרִיכִים בְּדִיקָה. אֲבָל
הַגְּבוּהִים שְׂאִיִן יָד הָאָדָם מַגְעַת שָׁם, וְהַנְּמוּכִים פְּחוֹת
מִשְׁלֵשָׁה טַפָּחִים, אִינֵם צָרִיכִים בְּדִיקָה:

ה. גַּג הַיְצִיעַ וְהַמְּגֵדֵל שֶׁגִּיְהִיָּה מְשַׁפְּעִים וּמְפָנִי כֶּךָ אִין
גִּיְהִיָּה רְאוּיִן לְשׁוֹם תְּשִׁמִּישׁ, אִינֵם צָרִיכִין בְּדִיקָה אֶפְלוּ
הֵם בְּתוֹךְ הַבַּיִת:

הלכות פסח

סימן תכט

שְׂאִיִן נוֹפְלִין עַל פְּנֵיהֶם כָּל נִיֶּסוּ, וּבּו"ה ב' סְעִיפִים:

א. שׁוֹאֲלִין בְּהַלְכוֹת פֶּסַח קֹדֶם לְפֶסַח שְׁלֵשִׁים יוֹם:

ב. אִין נוֹפְלִין עַל פְּנֵיהֶם בְּכָל חֲדָשׁ נִיֶּסוּ, וְאִין אוֹמְרִים
צְדָקָתְךָ בְּשִׁבְתָּ בְּמִנְחָה, וְאִין מִסְפִּידִין בּו, וְאִין מִתְעַנִּין
בּו לְהַזְכִּיר בְּצַבּוֹר. וְהַבְּכוֹרוֹת מִתְעַנִּין בּו בְּעָרֵב פֶּסַח:

סימן תל

וּבּו"ה סְעִיפָה אַחַד

א. שַׁבַּת שְׁלִפְנֵי הַפֶּסַח קוֹרִין אוֹתוֹ שַׁבַּת הַגְּדוֹל, מְפָנִי
הַנֵּס שֶׁנַּעֲשָׂה בּו:

סימן תלא

זְמַן בְּדִיקַת הַחֲמִיץ, וּבּו"ה ב' סְעִיפִים:

א. בְּתַחֲלַת לַיִל י"ד בְּנִיֶּסוּן בּוֹדֵקִים אֶת הַחֲמִץ לְאוֹר
הַנֵּר, בַּחֲרִין וּבְסֻדָּקִין, בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁדָּרָךְ לְהַכְנִיס שָׁם
חֲמִץ:

ב. יִזְהַר כָּל אָדָם שְׁלֹא יִתְחַיֵּל בְּשׁוֹם מְלֹאכָה וְלֹא יֹאכַל,
עַד שִׁיבְדֵק. וְאֶפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ עֵת קְבוּעַ לְלַמַּד, לֹא
יִלְמַד עַד שִׁיבְדֵק. וְאִם הִתְחַיֵּל לְלַמַּד מִבְּעוֹד יוֹם, אִין
צָרִיךְ לְהַפְסִיק:

סימן תלב

דִּין בְּרִכַּת בְּדִיקַת חֲמִיץ, וּבּו"ה ב' סְעִיפִים:

א. קֹדֶם שִׁיתְחַיֵּל לְבַדֵּק יְבָרֵךְ: אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר חֲמִץ. וְיִזְהַר שְׁלֹא יְדַבֵּר בֵּין הַבְּרָכָה
לְתַחֲלַת הַבְּדִיקָה. וְטוֹב שְׁלֹא יְדַבֵּר בְּדְבָרִים אַחֲרֵים עַד

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לַהֲיוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבֵתִי בְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיְדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְּבִים לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְּבִים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המנהג" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשבעה ימים
שלשה עמודים ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

א

אורח חיים

הלכות פסח סימן תלד

שולחן ערוך

- א. אחר הבדיקה יהא נזהר בחמץ שמשיר להצניעו, כדי שלא יצטרף בדיקה אחרת, כגון אם יטלנו עכבר בפניו או אם יחסר לחמו, כגון שיניח עשר פפרות וימצא תשע, אבל בסתם שאינו יודע אם חסר ממנו אם לא, לא. ואם כפה עליו כלי ולא מצאו, אינו צריך לבדק, שודאי אדם נטלו. לכך יכפה עליו כלי או יתלנו באויר או יניחנו בתבה, מקום שאין עכבר יכול לבא.
- ב. אחר הבדיקה מיד בליילה יבטלנו ויאמר: כל חמירא דאיתיה ברשותי דלא חזיתיה ודלא בערתיה לבטיל ולהוי כעפרא. וטוב לתור ולבטלו פעם אחרת ביום י"ד סוף שעה חמישית, קדם שתגיע שעה ששית, שמשתיגיע שעה ששית נאסר ואין בידו לבטלו:
- ג. בבטול היום יאמר: דחזיתיה ודלא חזיתיה, דבערתיה ודלא בערתיה:
- ד. שלוחו יכול לבטל. אם אין האיש בביתו, יבטל במקום שהוא. ואם אינו עושה כן, טוב שתבטל אשתו:

סימן תלה

דין מי שלא בדק בליל י"ד, ובו סעיה אחר

- א. לא בדק בליל י"ד, יבדק ביום י"ד באיזו שעה שיזכר מהיום. לא בדק כל יום י"ד, יבדק בתוך הפסח. לא בדק בתוך הפסח, יבדק לאחר הפסח, כדי שלא יכשל בחמץ שעבר עליו הפסח שהוא אסור בהנאה. ועל הבדיקה שלאחר הפסח לא יברך:

סימן תלו

דין המפרש פים והיוצא בשירא, ובו ג' סעיפים:

- א. המפרש מיבשה לים או יוצא בשירא, ואינו מניח בביתו מי שיבדק תוך שלשים יום, זקוק לבדק. קדם שלשים יום אינו צריך לבדק. ואם דעתו לתור קדם הפסח, צריך לבדק ואחר כך יצא, דחיישינן שמא יחזר ערב פסח בין השמשות ולא יהיה לו פנאי לבער. וכן העושה ביתו אוצר תוך שלשים יום, זקוק לבדק ואחר

- ו. רפת של בקר אינו צריך בדיקה, שאם היה שם חמץ הבהמות יאכלוהו. וכן לול של תרנגולים אינו צריך בדיקה, מפני שאם היה שם חמץ התרנגולים יאכלוהו. וכן אמצעה של חצר אינו צריך בדיקה, שאם היה שם חמץ העורבים ושאר עופות המצויים שם יאכלוהו. והני מלי מספק חמץ, אבל ודאי חמץ לא:
- ז. חר שבין יהודי לחברו, כל אחד בודק עד מקום שיודו מגעת והשאר מבטל בלבד, ודיו. ושבין יהודי לעכו"ם אינו צריך בדיקה כלל, שמא יאמר: כשפים הוא עושה לי ונמצא בא לידי סכנה:
- ח. כתל שנשתמש בו חמץ בחרין, ונפל ונעשה גל, אפלו אינו גבוה ג' טפחים כדי חפישת הכלב, אין צריך לבדק תחתיו פיון שיש בו סכנת עקרב שמצויים בגלים חיישינן שמא אחר שישלים בדיקתו שאינו עוסק במצוה יחפש אחר מחט שנאבד לו ויבא לידי סכנה. והני מלי בסתם, אבל בידוע שיש תחתיו חמץ, אם אין עליו גבה שלשה טפחים, צריך להוציאו משם במרא וחצינא בענין שאין בו סכנה. ואם יש עליו גבה שלשה טפחים, מבטלו בלבד ודיו:
- ט. מרתף שמסדרין בו שורות של חביות זו אצל זו עד שנתמלא כלו, וחזירין ומסדרין שורות אחרות על התחתונות עד הקורה, אין צריך לבדק אלא שורה העליונה ואחרת למטה ממנה. דהינו שורה על פני רחב המרתף, ולא על כל שטח המרתף אלא עליונה הרואה את הקורה ואת הפתח, ואחרת למטה ממנה:
- י. בתי כנסיות ובתי מדרשות צריכים בדיקה מפני שהתינוקות מכניסים בהם חמץ:
- יא. המכבד תדרו ב"ג בניסן ומכונן לבדק החמץ ולבערו, ונזהר שלא להכניס שם עוד חמץ, אף על פי כן צריך לבדק בליל י"ד:

סימן תלז

דינים הנוהגים תכף אחר הבדיקה, ובו ד' סעיפים:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִרְיָן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנֵי יוֹסֵף קֶאֱרָו ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלַחן עֵרוֹף
מִפְּרִין בַּעֲיַה"ק צִפַּת תּוֹכַב"א
ר' נִיטְקוֹ שֵׁטַת ה"א שֵׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְבוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שֵׁלַחן עֵרוֹף הַלְבוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵי מִשְׁנָה תַּקֵּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְבוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְבוּת עֲצַרְתָּ בַּעֲצַרְתָּ הַלְבוּת חֵג בְּחָג
(מַגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְלִימוֹד יֵאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לִיְהוּדָא שְׂמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָתִיהָ, בְּדַחֲלֵהּ וְדַחֲמֵהּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵהּ וְדַחֲמֵהּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

גליון

זיס"ז

אורח חיים

הלכות פסח סימן תלו

שולחן ערוך

סימן תלח

עֲכָבֵר שְׁנַכְנַס לְמִקוֹם בְּדוּק וְכִכַּר בְּפִיו, וְבוֹ ב' סְעִיפִים:
א. עֲכָבֵר שְׁנַכְנַס לְבַיִת בְּדוּק וְכִכַּר בְּפִיו, וְנִכְנַס אַחֲרָיו
וּמִצָּא פְרוּרִין אֶפְלוֹ כְּדֵי כָּל הַכֶּכֶר, צָרִיף לְחֹזֵר לְבִדֵּק
הַבַּיִת אַחֵר הַכֶּכֶר שֶׁהִכְנִיס. לְפִי שְׂאִין דְּרַפּוֹ שֶׁל עֲכָבֵר
לְפָרֵר, וְהִנֵּי פְרוּרִין מַעֲלָמָא אָתּוּ וְלֹא מֵאוֹתוֹ כֶּכֶר. אֲבָל
אִם תִּינּוֹק נִכְנַס לְבַיִת בְּדוּק וְכִכַּר בְּיָדוֹ וְנִכְנַס אַחֲרָיו
וּמִצָּא פְרוּרִין, אִינּוּ צָרִיף לְחֹזֵר וְלְבִדֵּק שֶׁחֻזְקוֹ שְׂאֲכָלוּ,
וְאֵלּוּ הַפְּרוּרִין שֶׁנִּפְּלוּ מִמֶּנּוּ בְּשַׁעַת אֲכִילָה, שֶׁדָּרַף
הַתִּינּוֹק לְפָרֵר. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁאִם אִין בְּפְרוּרִין כְּדֵי כָּל
הַכֶּכֶר, צָרִיף לְחֹזֵר וְלְבִדֵּק:
ב. כְּנִזִּית חֲמִץ לְמַעֲלָה עַל הַקּוֹרָה, מְחַיְבִים אוֹתוֹ לְהִבְיֵא
סָלֵם לְהוֹרִידוֹ מִפְּנֵי שֶׁפְּעֻמִּים יִפֹּל מִהַקּוֹרָה. אֲבָל אִם
הָיָה חֲמִץ בְּבוֹר, אִין מְחַיְבִים אוֹתוֹ לְהַעֲלוֹתוֹ אֶלָּא
מִבְּטָלוֹ בְּלָבוֹ וְדִיו:

סימן תלט

דִּין מִי שֶׁבִּדֵּק וְלֹא מִצָּא מִסְפֵּר כְּכוֹרוֹת שֶׁחֲנִיחָה, וְבוֹ ד'
סְעִיפִים:
א. ט' צְבוּרִין שֶׁל מִצָּה וְאֶחָד שֶׁל חֲמִץ, וְכֹא עֲכָבֵר וְנָטַל
וְלֹא יִדְעֵנוּ אִם נָטַל חֲמִץ אוֹ אִם נָטַל מִצָּה, וְנִכְנַס
לְבַיִת בְּדוּק, צָרִיף לְחֹזֵר וְלְבִדֵּקוֹ, שֶׁכָּל הַקְּבוּעַ כְּמַחְצָה
עַל מַחְצָה. וְאִם פָּרַשׁ הַכֶּכֶר מִמְּקוֹם קְבִיעָתוֹ, וְנָטְלוּ
הָעֲכָבֵר מִשָּׁם, אִין צָרִיף לְחֹזֵר וְלְבִדֵּק. דְּכָל דְּפָרִישׁ,
מִרְבָּא פְרִישׁ:
ב. ב' צְבוּרִין, אֶחָד שֶׁל חֲמִץ וְאֶחָד שֶׁל מִצָּה, וְכֹא בְּתִים,
אֶחָד בְּדוּק וְאֶחָד שְׂאִינּוּ בְּדוּק, וְכֹא שְׁנֵי עֲכָבָרִים זֶה
נָטַל חֲמִץ וְזֶה נָטַל מִצָּה וְאִין יְדוּעַ לְאִיזָה בַּיִת נִכְנַס זֶה
שֶׁנָּטַל הַחֲמִץ. וְכֵן שְׁנֵי בְּתִים בְּדוּקִים וְצְבוּר אֶחָד שֶׁל
חֲמִץ וְכֹא עֲכָבֵר וְנָטַל וְאִין יְדוּעַ לְאִיזָה בַּיִת נִכְנַס, אוֹ
שֶׁיְדַע שְׁנַכְנַס לְאֶחָד מֵהֶם וְנִכְנַס אַחֲרָיו וְבִדֵּק וְלֹא מִצָּא
כְּלוּם, אוֹ שֶׁבִּדֵּק קֶצֶת מִהַבַּיִת וּמִצָּא כֶּכֶר, אִינּוּ צָרִיף
לְחֹזֵר וְלְבִדֵּק:

סימן תלז

הַמְשַׁכֵּיר בַּיִת לְחִבְרוֹ עַל מִי חָל חוֹבַת בַּעוֹר, וְבוֹ ד'
סְעִיפִים:
א. הַמְשַׁכֵּיר בַּיִת לְחִבְרוֹ לְצָרִף י"ד וּמִמֶּנּוּ וְאִילָף, וְקִנְהוּ
בָּא' מִהַדְרָכִים שֶׁשְׁכִּירוֹת קָרָקַע נִקְנָה בּוֹ, אִם עַד שֶׁלֹּא
מָסַר לוֹ הַמִּפְתָּח חָל י"ד עַל הַמְשַׁכֵּיר לְבִדֵּק. וְאִם
מִשְׁמָסַר לוֹ הַמִּפְתָּח חָל י"ה, עַל הַשׁוֹכֵר לְבִדֵּק:
ב. הַשׁוֹכֵר בַּיִת מִחֲבִירוֹ כִּי"ד וְאִינּוּ יוֹדֵעַ אִם הוּא בְּדוּק,
אִם הוּא בְּעִיר שׁוֹאֲלוֹ אִם בְּדָקוֹ. וְאִם אִינּוּ בְּעִיר, חֻזְקוֹ
בְּדוּק וּמִבְּטָלוֹ בְּלָבוֹ וְדִיו:
ג. הַמְשַׁכֵּיר בַּיִת לְחִבְרוֹ כְּחֻזְקַת בְּדוּק וְנִמְצָא שְׂאִינּוּ
בְּדוּק, עַל הַשׁוֹכֵר לְבִדֵּק וְאִינּוּ מִקַּח טְעוּת. וְאֶפְלוּ
בְּמִקוֹם שְׁבוּדָקִים בְּשֶׁכֶר, שֶׁחֲרִי מִצָּה הוּא עוֹשֶׂה:
ד. בַּיִת שֶׁחֻזְקוֹ שֶׁלֹּא בְּדָקוֹ הַמְשַׁכֵּיר וְאָמְרוּ אִשָּׁה אוֹ
עֶבֶד אוֹ קָטָן אֲנִי בְּדָקְנוּהוּ, חֲרִי אֵלּוּ נֶאֱמָנִים. וְהוּא
שִׁיְהָא קָטָן שִׁישׁ בּוֹ דַּעַת לְבִדֵּק:

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שֵׁלַחן עֵרוֹף יִזְכֶּה לַהֲיוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וְיְדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

שׁע"י "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ מִפְּרֶן הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַמִּפְּעֵל: לַזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵי מִשְׁנָה תַּקֵּן לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוּת עֲצֵרַת הַלְכוּת חֹג בְּחֹג (מְגִלָּה ד')

קוֹדֵם הַלְלִימוֹד יֹאמְרוּ:

הַגְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מִדּוֹת יִשְׂרָאֵל וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַהֲרֹא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָתִיָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלָיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רִחַח הַקֶּדֶשׁ)

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
מִפְּרֶן בַּעֲיָה"ק צִפְתָּ תוֹכְבֵּי"א
וְגַם יִסְרוּ שֵׁטֶה ה"א שְׁל"ה וְשֵׁם מִטְּחַתוֹ כְּבוֹד
שֶׁם אֲבִי רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל

אוֹרַח חַיִּים

הַלְכוּת פֶּסַח סִימָן תַּם

שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

א. עֲכוּ"ם שֶׁהִלּוּהוּ לְיִשְׂרָאֵל עַל חֲמִצּוֹ וּמִשְׁכָּנוֹ בְּיָדוֹ, וְאָמַר לִיָּה מַעֲכָשׁוֹ יֵהָא שְׁלַף אִם לֹא אֶפְרַע לָךְ לְזִמְנָא פְּלוּנִי, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן וְלֹא פָּרְעוּ, מִתָּר אֶפְלוּ לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁקָּבַע עַד אַחֵר הַפֶּסַח. דְּמִשְׁהַגִּיעַ הַזְּמַן וְלֹא פָּרְעוּ, נִקְנָה לוֹ לְמַפְרַע וְהָיָה לָהּ חֲמִצּוֹ שֶׁל עֲכוּ"ם:
ב. יִשְׂרָאֵל שֶׁהִלּוּהוּ לְעֲכוּ"ם עַל חֲמִצּוֹ, אִם מִשְׁכָּנוֹ בְּיָדוֹ וְאָמַר לִיָּה מַעֲכָשׁוֹ, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן אֶפְלוּ אַחֵר הַפֶּסַח וְלֹא פָּרְעוּ, אֶפְלוּ אִין אַחֲרֵיתוֹ עָלֵיו אֲסוּר, מִשּׁוֹם דְּקָנִי לִיָּה לְמַפְרַע. אָבֵל אִם לֹא אָמַר לִיָּה מַעֲכָשׁוֹ, וְאִין אַחֲרֵיתוֹ עָלֵיו, מִתָּר:

ג. הַגִּיחַ ט' כְּכָרוֹת חֲמִץ וּמִצָּא י', צָרִיף לְבַדֵּק אַחֵר כָּל הַט'. וְכֵן אִם הַגִּיחַ י' וּמִצָּא ט', צָרִיף לְבַדֵּק אַחֵר כָּל הַי' שְׁאֵנִי אוֹמְרִים מַה שֶׁהַגִּיחַ נִטַּל וְאֵלּוֹ אַחֲרֵים הֵם. וְיֵשׁ אוֹמְרִים דְּהַגִּי מְלִי בְּקִשׁוּרִים יָחַד, אָבֵל אִם אִינֵם קִשׁוּרִים יָחַד אִין צָרִיף לְבַדֵּק אֶלָּא אַחֵר הָאֲתָד:
ד. הַגִּיחַ חֲמִץ בְּזוּיָת זֹו וּמִצָּאוֹ בְּזוּיָת אַחֲרָת, צָרִיף לְחֹזֵר וּלְבַדֵּק:

סִימָן תַּם

דִּין חֲמִצּוֹ שֶׁל עֲכוּ"ם שֶׁהִפְקִיד אֶצֶל יִשְׂרָאֵל, וְבוֹ ד' סְעִיפִים:

- א. עֲכוּ"ם שֶׁהִפְקִיד חֲמִצּוֹ אֶצֶל יִשְׂרָאֵל, אִם הוּא חֲטִיב בְּאַחֲרֵיתוֹ מְגַנְבָה וְאִבְדָה, בֵּין שֶׁהוּא בְּבֵיתוֹ בֵּין שֶׁהוּא בְּכָל מְקוֹם בְּרִשׁוֹתוֹ, חֲטִיב לְבַעֲרוֹ. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁאֶפְלוּ אִינוֹ עָלֵיו אֶלָּא שׁוֹמֵר חֲטִיב בְּפִשְׁעָה, חֲטִיב לְבַעֲרוֹ. וְאֶפְלוּ אִם אִינוֹ חֲטִיב בְּאַחֲרֵיתוֹ בְּדִין, אֶלָּא שִׂוְדַע שֶׁהַעֲכוּ"ם אֵלֶם וְיִכְפְּהוּ לְשֵׁלֶם אִם יִאֲבֹד, חֲטִיב לְבַעֲרוֹ. וְיֵשׁ חוֹלְקִים:
ב. וְאִם אִינוֹ חֲטִיב בְּאַחֲרֵיתוֹ, אִינוֹ חֲטִיב לְבַעֲרוֹ אֶפְלוּ אִם כְּבוֹשׁ תַּחַת יָדוֹ, כְּגוֹן שֶׁהוּא גֵר תּוֹשֵׁב וְיִשְׂרָוִי עִמּוֹ בְּחֶצֶר. וְצָרִיף לְעִשׂוֹת לְפָנָיו מַחֲצָה גְבוּהָ י' טְפָחִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח וְיִאֲכָלֵנוּ:
ג. עֲכוּ"ם שֶׁנִּכְנְסוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְחֲמִצּוֹ בְּיָדוֹ, אִינוֹ זְקוּק לְהוֹצִיאוֹ אֶף עַל פִּי שֶׁהַיִּשְׂרָאֵל רוֹאֵה חֲמִץ שֶׁל עֲכוּ"ם אִין בְּכָף כְּלוּם. אָבֵל אֲסוּר לְהַעֲלוֹתוֹ עִמּוֹ עַל הַשְּׁלַחַן וְאֶפְלוּ בְּהַפְסֵק מִפָּה:
ד. יִשְׂרָאֵל שֶׁהִפְקִיד חֲמִצּוֹ אֶצֶל יִשְׂרָאֵל חֲבָרוֹ אוֹ אֶצֶל הַעֲכוּ"ם, אֶף עַל פִּי שֶׁקָּבַל עָלָיו הַנִּפְקֵד אַחֲרֵיתוֹ, עוֹבֵר עָלָיו [אֶף] הַמִּפְקִיד:

סִימָן תַּמֵּב

דִּין תַּעֲרֻבַת חֲמִץ, וְבוֹ י"א סְעִיפִים:

- א. תַּעֲרֻבַת חֲמִץ, עוֹבְרִים עָלָיו מִשּׁוֹם כָּל יִרְאָה וְכָל יִמְצָא כְּגוֹן הַמּוֹרִס וְכוּתָח הַבְּבִלִי וְשִׁכְרֵי הַמְּדִי וְכָל כִּיּוֹצָא בְּאֵלּוֹ מְדַבְּרִים הַנְּאֻכְלִים. אָבֵל דְּבַר שִׁישׁ בּוֹ תַּעֲרֻבַת חֲמִץ וְאִינוֹ רְאוּי לְאֲכִילָה, מִתָּר לְקִיְמוֹ בְּפֶסַח. כְּגוֹן עֲרַבַת הַעֲבֻדָּנִין שֶׁנִּתְּנָה לְתוֹכּוֹ קֶמַח וְעוֹרוֹת, אֶפְלוּ נִתְּנָה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם הַבַּעֲוֵר הָרִי זֶה מִתָּר לְקִיְמוֹ. וְאִם לֹא נִתְּנָה הַעוֹרוֹת, וְנִתְּנָה הַקֶּמַח קֹדֶם ג' יָמִים לְשַׁעַת הַבַּעֲוֵר, מִתָּר לְקִיְמוֹ שְׁתַּרִּי נִפְסַד וְהִבְאִישׁ. תּוֹף שְׁלֹשָׁה יָמִים, חֲטִיב לְבַעֲרוֹ. וְכֵן הַקִּילּוֹר וְהַרְטִיָּה וְהַאֶסְפֻּלְגִית וְהַתְּרִיאַק"ה שֶׁנִּתְּנָה לְתוֹכּוֹ חֲמִץ, מִתָּר לְקִיְמוֹ בְּפֶסַח שְׁתַּרִּי נִפְסַד צוּרַת הַחֲמִץ:
ב. הַפֶּת עֲצָמָה שֶׁעָפְשָׂה וְנִפְסְלָה מִלְּאֲכֹל הַכֶּלֶב, וְנִמְלֹגְמָא שֶׁנִּסְרַחָה, אִינוֹ חֲטִיב לְבַעֲרוֹ:
ג. בְּגָדִים שֶׁכְּבָסוּ אוֹתָם בְּחֵלֶב חֲטָה, וְכֵן גִּירוֹת שֶׁדָּבְקוּ אוֹתָם בְּחֲמִץ וְכָל כִּיּוֹצָא בְּזוֹה, מִתָּר לְקִיְמוֹ בְּפֶסַח שְׁאִין צוּרַת הַחֲמִץ עוֹמֵדָת:
ד. דְּבַר שֶׁנִּתְּעַרַב בּוֹ חֲמִץ וְאִינוֹ מִאֲכֹל אָדָם כֶּלֶל אוֹ שְׁאִינוֹ מִאֲכֹל כָּל אָדָם, כְּגוֹן הַתְּרִיאַק"ה וְכִיּוֹצָא בּוֹ, אֶף עַל פִּי שֶׁמִּתָּר לְקִיְמוֹ אֲסוּר לְאֲכֹלוֹ עַד אַחֵר הַפֶּסַח, וְאֶף

סִימָן תַּמוֹא

דִּינֵי מִי שֶׁהִלּוּהוּ עַל חֲמִץ, וְבוֹ ב' סְעִיפִים:

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לַהֲיוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וְיְדִידִים, לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָהּ בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מִרְיָן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֵרוֹף
מִפְּטוֹר בַּעֲיַה"ק צִפְתֵּי תוֹכְב"א
י"ג נִסְחֵי שֵׁטֵי ה"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֶׁם אֲבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֵרוֹף הַלְכוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנוּ מִשָּׁה תָּפֵן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵנְיֵנוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוּת עֲצַרְתָּ בַּעֲצַרְתָּ הַלְכוּת חֵג בְּחֵג (מַגְלַה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַגְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלִידֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלִידֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא רְקוּדָא בְּרִידָה הוּא וְשׂוֹכְנֵי תִּיָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵי (תַּרְגוּמוֹ: בְּיַרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵי וְדַחֲמֵי לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

גליון

ב

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמה

שולחן ערוך

הַעוֹרְבִים, אֵף עַל פִּי שֶׁהַמְּקוֹם הַפֶּקֶר לֹא יִנְיַחוּנוּ שָׁם
אַלֶּא יִבְעֲרֵנוּ:

סימן תמו

דִּין מִי שֶׁמוֹצֵא חֶמֶץ בְּתוֹךְ הַמוֹעֵד, וְבוֹ ד' סְעִיפִים:

א. הַמוֹצֵא חֶמֶץ בְּבֵיתוֹ, אִם הוּא כֹּחַל הַמוֹעֵד יוֹצִיאֵנוּ
וְיִבְעֲרֵנוּ מִיָּד. וְאִם הוּא יוֹם טוֹב, יִכְפֹּה עָלָיו כָּלִי עַד
הַלַּיְלָה וְאֵז בְּעֲרָנוּ:

ב. וַיֵּשׁ מִי שֶׁאָמַר דְּיוֹם טוֹב שְׁנֵי דִינֵי כֹּחַל הַמוֹעֵד
לְעֵנֵינוּ זֶה:

ג. גָּגוּ שֶׁל עֲפוֹ"ם שֶׁהָיָה סְמוּךְ לְגָגוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל
וְנִתְגַלְּגַל הַחֶמֶץ מִגָּגוֹ שֶׁל עֲפוֹ"ם לְגָגוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֲרִי
זֶה דוֹחֲפוֹ בְּקִנְיָה. וְאִם הָיָה בְּשֵׁבֶת אוֹ בְּיוֹם טוֹב, כּוֹפֵה
עָלָיו כָּלִי,

ד. מִצָּא פֶת בְּפֶסַח בְּבֵיתוֹ וְאִינוּ יוֹדֵעַ אִם הוּא חֶמֶץ אוֹ
מִצָּה, מִתֵּר אֶפְלוֹ בְּאֲכִילָה דְּאֲזַלִּינָן בְּתֵר בְּתֵרָא. וְאִם
הוּא מַעֲפֵשׁ הַרְבֵּה, שְׂאִי אֶפְשֵׁר לוֹ לְהַתְּעַפֵּשׂ כָּל כָּף
מִשְׁנַכְנַס הַפֶּסַח, אִזּוֹ וְדָאִי הוּא חֶמֶץ. וְאִם עָבְרוּ מִיָּמֵי
הַפֶּסַח שְׁנוּכַל לְתַלּוֹת שְׁנַתְּעַפֵּשׂ מִשְׁנַכְנַס הַפֶּסַח עַד עֵתָהּ,
אִם אָנוּ נוֹהֲגִים לְאַפּוֹת בְּפֶסַח פֶּת חֵם בְּכָל יוֹם תּוֹלִין
לְהַקֵּל אֶפְלוֹ הוּא מַעֲפֵשׁ הַרְבֵּה, שְׂאֵנוּ תּוֹלִים לוֹמַר בְּכָל
יוֹם אֶפֶה פֶת חֵם וְנִתְנוּ עָלָיו וְלִפְיֵכֶךָ הַרְבֵּה לְהַתְּעַפֵּשׂ:

סימן תמו

דִּינֵי תַעֲרֻבַת חֶמֶץ בְּתוֹךְ הַפֶּסַח, וְבוֹ י"ב סְעִיפִים:

א. חֶמֶץ בְּפֶסַח, אוֹסֵר תַעֲרֻבְתּוֹ בֵּין בְּמִינוֹ בֵּין שְׂלֵא
בְּמִינוֹ, בְּמִשְׁהוּ, אֶפְלוֹ בְּהִנָּאָה. וְדִין תַעֲרֻבְתּוֹ כְּדִין שְׂאֵר
תַעֲרוּבוֹת, אֶלֶּא שְׂמָה שְׂאוּסֵר בְּשְׂאֵר תַעֲרוּבוֹת פְּחוֹת
מִשְׁשִׁים אוֹסֵר בְּחֶמֶץ בְּמִשְׁהוּ. אֲבָל אִם בְּשְׂאֵר תַעֲרוּבוֹת
לֹא הָיָה צְרִיף שְׁשִׁים אֶלֶּא קֶלְפָה אוֹ נְטִילַת מְקוֹם, אֵף
בְּחֶמֶץ כּוֹ, שְׁחָם בְּחָם בְּלֹא רֶטֶב דִּי בְּקֶלְפָה כְּשְׂאֵר
אִסוּרִים. וְכֵן אִם נִגַּע כֶּפֶר חֶמֶץ בְּכֶפֶר מִצָּה וְשְׁנִיָּהּ

ה. אִם נִשְׂאֵר חֶמֶץ אַחֵר שְׂאֲכָלוּ, מִבְּטָלוּ וְכוּפֶה עָלָיו
כָּלִי עַד מוֹצָאֵי יוֹם טוֹב, וּמִבְּעֲרוּ:

ו. אֵף עַל פִּי שְׂלֵא יִשְׂאֵר חֶמֶץ בְּבֵית אַחֵר סְעִדַת
שְׁחֵרִית, צְרִיף לְבַטֵּל חֶמֶץ כְּדָרְךָ שֶׁהוּא מִבְּטֵל בְּשְׂאֵר
שְׁנַיִם:

ז. הַהוֹלֵךְ בְּיוֹם אַרְבַּעַה עֶשֶׂר לְדַבֵּר מִצְוָה, כְּגוֹן לְמוֹל
אֶת בְּנוֹ אוֹ לְאָכַל סְעִדַת אֲרוּסִין בְּבֵית חַמּוּי, וְנִזְכָּר
שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֶמֶץ בְּבֵיתוֹ, אִם יָכוֹל לְחַזֵּר לְבֵיתוֹ וּלְבַעַר
וְלְחַזֵּר לְמִצְוָתוֹ, יִחַזֵּר וְיִבְעַר. וְאִם לֹא, יִבְטֹלְנוּ בְּלִבּוֹ.
וְאִם הָיָה הוֹלֵךְ לְהַצִּיל מִן הַנֶּהֱרַר וּמִן הַדְּלָקָה וּמִהַמְּפַלֵּת
וּמִיַּד עֲפוֹ"ם, יִבְטֹלְנוּ בְּלִבּוֹ וְלֹא יִחַזֵּר אֶפְלוֹ יֵשׁ שְׁהוֹת.
וְאִם יָצָא לְצָרְךָ עֲצוּמוֹ, יִחַזֵּר מִיָּד. עַד כְּמָה הוּא חוֹזֵר,
עַד כְּפִיצָה, פְּחוֹת מִכָּאֵן מִבְּטָלוּ בְּלִבּוֹ וְדִיּוֹ:

ח. הִיתָה לוֹ עֶסֶה בְּבֵיתוֹ וְהוּא טְרוּד בְּמְקוֹם אַחֵר וְיָרָא
שְׂמָא תַחֲמִיץ, מִבְּטָלָה בְּלִבּוֹ קִדְּם שְׁתַּחֲמִיץ. אֲבָל אִם
הַחֲמִיצָה אִין הַבְּטוּל מוֹעִיל, אִם הוּא אַחֵר זְמַן אִסוּרוֹ:

סימן תמה

דִּין בַּעֲוֵר חֶמֶץ, וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

א. כִּיצַד בַּעֲוֵר חֶמֶץ, שׁוֹרְפוֹ אוֹ פּוֹרְרוֹ וְזוֹרָה לְרוּחַ אוֹ
זוֹרְקוֹ לַיָּם. וְאִם הָיָה חֶמֶץ קֶשֶׁה וְאִין הַיָּם מִתְּחַכּוֹ
בְּמַהֲרָה, הֲרִי זֶה מְפָרְרוֹ וְאַחֵר כְּךָ זוֹרְקוֹ לַיָּם:

ב. וְאִם נִתְנוּ לְעֲפוֹ"ם קִדְּם שְׂעָה שְׁשִׁית, אִינוּ צְרִיף
לְבַעַר. וְאִם שְׂרָפוֹ קִדְּם שְׂעָה שְׁשִׁית, הֲרִי זֶה מִתֵּר
לְיַהֲנוֹת בְּפַחֲמִין שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַפֶּסַח. אֲבָל אִם שְׂרָפוֹ
מִשְׂעָה שְׁשִׁית וּלְמַעֲלָה, הוּאִיל וְהוּא אִסוּר בְּהִנָּאָה, הֲרִי
זֶה לֹא יִסִּיק בּוֹ תַנּוּר וְכִירִים וְלֹא יִבְשֵׁל. וְאִם בְּשֵׁל אוֹ
אֶפֶה, אוֹתָהּ הַפֶּת וְאוֹתוֹ הַתְּבַשִּׁיל אִסוּרִים בְּהִנָּאָה וְכֵן
הַפַּחֲמִין שְׁלוֹ אִסוּרִים בְּהִנָּאָה, הוּאִיל וְשְׂרָפוֹ אַחֵר שְׁנָאִסֵּר
בְּהִנָּאָה:

ג. קִדְּם זְמַן אִסוּרוֹ יָכוֹל לְהַשְׁלִיכוֹ בְּמְקוֹם שֶׁהַעוֹרְבִים
מִצְוִיִּים שָׁם. וְאִם מִצָּאוּ אַחֵר זְמַן אִסוּרוֹ, שְׂלֵא אֲכָלוּהוּ

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֵרוֹף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי

וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָרִים וְיַדִּידִים,
לְזִכַּת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מִכּוּן "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים" – לְלַמּוֹד כָּל או"ח "הַלְכוֹת פֶּסַח" שֶׁבָּעָה יָמִים קוֹדֵם הַחֵג

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַמְּפַעֵל: לִזְכוּת כָּל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִרְיָן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

מִפְּטוֹר בַּעֲיָה"ק צִפְתֵּי תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְחֵי שֵׁטֵי ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנוּ מִשָּׁה תָּפֵן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חֵג בְּחָג (מִגְזָלָה ד.)

קוֹדֵם הַלְלֹמּוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מִדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיָתִיָּה, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִיָּה (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמִיָּה וְדַחֲמִיָּה,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אֹרַח חַיִּים

הַלְכוֹת פֶּסַח סִימּוֹן תַּמּוּחַ

שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

דִּין חֲמִיז שְׁעֵבֵר עֲלֵיו הַפֶּסַח, וְבוֹ ז' פְּעִיפִים:

א. חֲמִיז שֶׁל עֲכוּ"ם שְׁעֵבֵר עֲלֵיו הַפֶּסַח, מִתָּר אֶפְלוּ בְּאֲכִילָה:

ב. אִם עֲכוּ"ם מְבִיא לְיִשְׂרָאֵל דוֹרוֹן חֲמִיז בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח, לֹא יִקְבְּלוּהוּ הַיִּשְׂרָאֵלִים, וְגַם לֹא יִהְיֶה נֶכֶר מִתּוֹךְ מַעֲשֵׂיו שֶׁחֲפִץ בּוֹ. וְטוֹב שְׂיֹאמֵר שְׂאִינוּ רוֹצֵה שְׂיִקְנֶה לוֹ רְשׁוּתוֹ:

ג. חֲמִיז שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁעֵבֵר עֲלֵיו הַפֶּסַח, אֲסוּר בְּהִנָּאָה אֶפְלוּ הַנִּיחֹו שׁוֹגֵג אוֹ אֲנוּס. וְאִם מִכְּרוֹ אוֹ נָתַנוּ לְעֲכוּ"ם שְׂמַחוּן לְבֵית קֹדֶם הַפֶּסַח, אִף עַל פִּי שְׂהִיִּשְׂרָאֵל מִכְּרוֹ לְעֲכוּ"ם, וְיוֹדֵעַ שְׁלֹא יֵגַע בּוֹ כָּלֵל אֶלָּא יִשְׁמְרֵנוּ לוֹ עַד לְאַחַר הַפֶּסַח, וְיַחֲזוֹר וְיִתְנֶנּוּ לוֹ, מִתָּר, וּבִלְבָד שְׂיִתְנֶנּוּ לוֹ מִתְּנָה גְמוּרָה בְּלֵי שׁוּם תְּנָאִי, אוֹ שְׂיִמְכְּרוּ לוֹ מִכִּיָּרָה גְמוּרָה בְּדָבָר מוֹעֵט. אֲבָל מִתְּנָה עַל מְנַת לְהַחֲזִיר לֹא מְקַנֵּי:

ד. רִשְׁאֵי יִשְׂרָאֵל לֹאֵמֵר לְעֲכוּ"ם בְּשַׁעָה תְּמִישִׁית אוֹ קֹדֶם: עַד שְׂאֵתָה לּוֹקַח חֲמִיז בְּמִנְהָ קַח בְּמֵאֲתִים שְׂמָא אֲצִטְרֵךְ וְאֶקְחֵנוּ מִמֶּךָ אַחַר הַפֶּסַח. אֲבָל לֹא יִמְכַר לוֹ וְלֹא יִתֵּן לוֹ עַל תְּנָאִי, וְאִם עָשָׂה כֵן הָרִי זֶה עוֹבֵר בְּכָל יָרְאָה וּבִל יִמְצָא:

ה. חֲמִיז שְׂנִמְצָא בְּבֵית יִשְׂרָאֵל אַחַר הַפֶּסַח, אֲסוּר אִף עַל פִּי שְׂבִטָּל:

ו. אֲסוּר לְהַאֲכִיל חֲמִיז בְּפֶסַח אֶפְלוּ לְבִהְמַת אַחֲרִים אוֹ שֶׁל הַפֶּקֶר:

ז. אֲסוּר לְתֵן בְּהִמְתּוֹ לְעֲכוּ"ם לְהַאֲכִילָה בְּיַמֵּי הַפֶּסַח, אִם הוּא יוֹדֵעַ שְׂמֵאֲכִיל אוֹתָהּ פְּסֻלַת שְׁעוּרִים שְׂהוּא חֲמִיז:

סִימּוֹן תַּמּוּחַ

דִּין חֲמִיז שְׂנִמְצָא בְּחִנּוּת יִשְׂרָאֵל וְהַפּוֹעֲלִים אֵינָם יְהוּדִים אוֹ בְּחֶפְזָה, וְבוֹ פְּעִיף אַחַר

א. חִנּוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּמִלְאֵי שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְהַפּוֹעֲלִים הַנִּכְנָסִים לְשֵׁם אֵינָם יְהוּדִים, חֲמִיז שְׂנִמְצָא שֵׁם אַחַר הַפֶּסַח אֲסוּר בְּהִנָּאָה. חִנּוּת שֶׁל אֵינוֹ יְהוּדִי וּמִלְאֵי שֶׁל

חֲמִיז וְאִין שֵׁם דְּבָר הַמְּפַעֵפֵעַן, לֹא אֲסוּר אֶלָּא מְקוּם מַגְעוֹ בְּלִבָּד לְפִי שְׂאִינוּ מְבִלִיעַ יוֹתֵר:

ב. חֲמִיז שְׂנִמְצָא מִשֵּׁשׁ שְׁעוֹת עַד הַלַּיְלָה, אֵינוֹ אֲסוּר בְּמִשְׁהוֹ אֶלָּא דֵינוֹ כְּשֶׂאֵר אֲסוּרִין:

ג. חֵטָה שְׂנִמְצָאָת בְּעֵרֵב פֶּסַח בְּתַרְנַגְלַת מְבִשְׁלַת, מִתָּר לְבִטְלָה בְּס'. אֲבָל אִם חֲמִיז הַתְּרַנַּגְלַת בְּפֶסַח בְּעוֹד שְׂהַחֲטָה בְּתוֹכָהּ, חוֹזֵרֶת לְתֵן טַעַם בְּתוֹכָהּ בְּפֶסַח וְהָיָה בְּמִשְׁהוֹ:

ד. אִם נִתְעַרַב חֲמִיז קֹדֶם הַפֶּסַח וְנִתְבַּטַּל בְּס', אֵינוֹ חוֹזֵר וְנִעוֹר בְּפֶסַח לְאַסֵּר בְּמִשְׁהוֹ, וְיֵשׁ חוֹלְקִים:

ה. בְּשֵׁר יָבֵשׁ וְגִבְיָנָה וְדָגִים שְׂנִמְלַחוּ קֹדֶם הַפֶּסַח וְלֹא נִזְהָרוּ בָּהֶם, מִתָּר לְאַכְלֵם בְּפֶסַח. מִיְהוּ דָּגִים מְלוּחִים הַשְּׂרוּיִם בְּמִים בְּפֶסַח בְּכָלִי חֲמִיז, יֵשׁ לְהַחֲמִיר לְזַהַר מִהֵן מִפְּנֵי שֶׁהֵם בּוֹלְעִים בְּפֶסַח מְפֻלְטֵת הַכִּלִּים, וְחֲמִיז בְּפֶסַח בְּמִשְׁהוֹ:

ו. מִלַּח שְׂשֻׁמוֹ בְּמִדּוּכָה, מִתָּר לְמַלַּח בּוֹ בְּשֵׁר בְּפֶסַח:

ז. בְּסֵר שְׂדִכִין קֹדֶם פֶּסַח בְּמִדּוּכוֹת מַחְמִצּוֹת, מִתָּר לְאַכְלוֹ בְּפֶסַח:

ח. זֵיתִים שְׂנִזְהָרוּ לְחַתְכֵם בְּסִפִּין חֲדָשָׁה, אֶפְלוּ לֹא נִזְהָרוּ לְכַבֵּשׂם בְּקִדְרָה חֲדָשָׁה, אִם אֵינָה בַת יוֹמָא מִתְּרַת לְכָלִי עֲלִמָּא:

ט. יָבֵשׁ בְּיָבֵשׁ, אִף עַל גַּב דְּבִשְׂאָר אֲסוּרִים חַד בְּתַרֵי בְּטִיל, חֲמִיז בְּמִצָּה אֶפְלוּ בְּאֶלְף לֹא בְּטִיל. וְיֵשׁ אוֹמְרִים דְּחֲמִיז שְׁוֵה לְשֶׂאֵר אֲסוּרִין בְּזוּה:

י. גוֹתֵן טַעַם לְפָגָם, מִתָּר גַּם בְּפֶסַח:

יא. בֵּין חֲמִיז שְׂנִמְצָאָת קֹדֶם פֶּסַח וְעֵבֵר עֲלֵיו הַפֶּסַח, בֵּין שְׂנִמְצָאָת בְּפֶסַח וְעֵבֵר עֲלֵיו כָּל הַפֶּסַח, בֵּין שְׁעֵבֵר הַפֶּסַח עַל חֲמִיז וְנִתְעַרַב לְאַחַר הַפֶּסַח, בְּטַל בְּשִׁשִּׁים:

יב. חֲמִיז נִקְשָׁה, אֶפְלוּ בְּעֵינָיָה אֵינוֹ אֲסוּר בְּהִנָּאָה אַחַר הַפֶּסַח. וְהַפְּדִיאוּ"שׁ, חֲמִיז גְמוּרָה הֵן וְאֲסוּרִים בְּהִנָּאָה אַחַר הַפֶּסַח:

סִימּוֹן תַּמּוּחַ

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי

וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָבִים וְיָדִידִים, לְזְכוּת אֵת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָהּ בְּכָל יוֹם, שְׂהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֵת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מָכוֹן "שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים" – לְלַמּוֹד כָּל או"ח "הַלְכוּת פֶּסַח" שֶׁבְּעָה יָמִים קוֹרֵם הָחֹג

שׁו"ע"י "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְּעֵל: לְזִכֹּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קָאָר ז"ע

בַּעֲמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

מִפְּטוֹר בַּעֲיָה"ק צִפְתֵּי תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְחֵי שֶׁנֶּת ה"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵי מִשְׁנָה תַּקֵּן לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵגְבֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוּת עֲצֵרַת הַלְכוּת חֹג בְּחֹג (מַגְלַה ד.)

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׁרוּת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחְדָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהּ, בְּדַחִילוֹ וְדַחִימוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרְאָה וּבְאֶהְבָּהּ), וְדַחִימוֹ וְדַחִילוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אֹרַח חַיִּים

הַלְכוּת פֶּסַח סִימּוֹן תַּנּוּ

שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

א. קִדְרוֹת שֶׁל חֶרֶס שֶׁנִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם חֲמִץ כָּל הַשָּׁנָה, אִפְלוּ אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים בָּהֶם דִּיסָא וּמִינֵי קִמְחִים, מִשְׁפֹּשְׁפֵן הַיֵּטֵב בְּעֵגְבֵינוּ שֶׁלֹּא יֵהָא חֲמִץ נֶכֶר בָּהֶם, וּמִתַּר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאַחַר הַפֶּסַח לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם בֵּין בְּמִינּוֹ בֵּין שֶׁלֹּא בְּמִינּוֹ. וּמִצְנִיעֵן בְּפֶסַח בְּמָקוֹם צְנוּעַ שְׂאִינוּ רְגִיל לִילָף שֵׁם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יָבֵא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם בְּפֶסַח, וְטוֹב לְסַגְרָם בְּחֹדֶר וּלְהַצְנִיעַ הַמִּפְתָּח. אֲבָל הַסֵּק שִׁיִּסִּיקָם בְּאֵשׁ אִינוּ מוֹעִיל לָהֶם, וְלֹא לְשׁוֹם כְּלֵי חֶרֶס שֶׁנִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם חֲמִין, אִפְלוּ שֶׁלֹּא עַל יְדֵי הָאוֹר אֲלֵא שְׁעָרָה לְתוֹכוֹ רוֹתְחִין. וְאִפְלוּ אִם יִמְלֹאוּם גַּחְלִים, דְּחִישִׁינֵן דְּלִמָּא חֲיִים עַלִּיהוּ שְׂמָא פִּקְעַ וְלֹא עֵבִיד לְהוּ הַסֵּקָה מְעַלְיָא. וּמִיהוּ אִם חֲחִזִּירֵן לְכַבְּשֵׁן שְׂמִצְרִפִּין בּוּ כְּלֵי חֶרֶס חֲדָשִׁים, מִתַּר דְּכִינֵן שְׂמִכְנִיסֵן לְהַסֵּק גְּדוּל כְּזֵה וְדָאֵי לֹא חֲיִים עַלִּיהוּ דִּילְמָא פִּקְעֵי, אֲבָל לְתַנּוּרִים שְׁלֵנוּ לֹא:

ב. כּוּבֵיָא, שֶׁהוּא כְּלֵי שְׁעוֹשִׂין מְלַבְּנִים וְעֶפֶר, וְאוֹפִים וּמִטְגָּנִין בּוּ, וְכֵן תַּנּוּר קָטָן שְׂקוּרִין פִּירִלִ"א הַסִּיקוּ מִבְּחוּץ וְאֶסוּר לְאַפּוֹת בּוּ בְּפֶסַח, דְּאִין חֲמִץ שְׁבוּ נִפְלֵט בְּכַף. וְאִם מְלֹאוּ גַחְלִים מִבְּפָנִים, שְׂרִי:

ג. סְכִינִים מְגַעִילֵן בְּכֵלֵי רֵאשׁוֹן וּמִתְרִין. וְכֵלֵי רֵאשׁוֹן נִקְרָא שְׁהַרְתִּיחוּ בּוּ מִים עַל הָאֵשׁ, אִפְלוּ אִינוּ עֲתָה עַל הָאֵשׁ רַק שְׁעוֹדְנוּ רוֹתַח. וְקִדְם הַהַגְעֵלָה צְרִיף לְשׁוֹפֵם יָפֵה בְּמִשְׁחָזֵת אוּ בְּרַחֲסִים לְהַעֲבִיר כָּל חֲלוּדָה שְׁבָהֶם קִדְם הַכְּשָׂרִם. הִילְכֵף אִם יֵשׁ בּוּ גּוּמוֹת וְאִינוּ יְכוּלִּים לְנַקּוֹתוֹ יָפֵה, אִין מוֹעִיל לוֹ הַגְעֵלָה לְבַד וְצְרִיף לְבוֹן בְּמָקוֹם הַגּוּמוֹת:

ד. כְּלִים שֶׁמִּשְׁתַּמֵּשִׁים בָּהֶם עַל יְדֵי הָאוֹר, כְּגוֹן שְׂפוּדִים וְאֶסְפְּלָאוֹת וְכִיּוּצָא בָּהֶם, צְרִיכִים לְבוֹן. וְהַלְבוֹן עַד שִׁיְהִי גִיצוּצוֹת נְתוּזִין מֵהֶם:

ה. כְּלִים שֶׁנִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם בְּחֲמִין, כְּפִי תִשְׁמִישֵׁן הַכְּשָׂרִין. אִם תִּשְׁמִישֵׁן בְּכֵלֵי רֵאשׁוֹן, כְּגוֹן כֶּף שְׂמִיטִין בּוּ בְּקַדְרָה, צְרִיף לְהַכְשִׁירֵן בְּכֵלֵי רֵאשׁוֹן. וְאִם תִּשְׁמִישֵׁן בְּכֵלֵי שְׁנִי, הַכְּשָׂרִין בְּכֵלֵי שְׁנִי. וְכֵלֵי שֶׁמִּשְׁתַּמֵּשִׁין בּוּ

אִינוּ יְהוּדֵי וּפּוֹעֲלִים הַנִּכְנָסִים לְשֵׁם יִשְׂרָאֵל, חֲמִץ שֶׁנִּמְצָא שֵׁם מִתַּר אִפְלוּ בְּאִכִּילָהּ. כֶּף הִיא גֶרֶסֶת רִש"י וְרַבְּנֵי הָאֵי, אֲבָל רַבְּנֵי חֲנַנְיָא גּוֹרֵם בְּהַפֵּף:

סִימּוֹן תַּנּוּ

דִּין יִשְׂרָאֵל וְאִינוּ יְהוּדֵי שִׁישׁ לָהֶם שְׂתַּפּוּת, וְבוּ ד' סְעִיפִים:

א. יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹה כְּפֹר מַחְבְּרוּ קִדְם הַפֶּסַח צְרִיף לְפָרְעוּ אַחַר הַפֶּסַח וְיֵשׁ בּוּ מִשׁוֹם גָּזֵל אִם אִינוּ פּוֹרְעוּ:

ב. יִשְׂרָאֵל שְׂמִקְבֵּל מְאִינוּ יְהוּדֵי בְּרַבִּית כְּפָרוֹת בְּכָל שְׁבוּעַ, יֹאמֵר לוֹ קִדְם פֶּסַח שִׁיתֵן לוֹ בְּשָׁבוּעַ שֶׁל פֶּסַח קִמַּח אוּ מְעוֹת, וְכִינֵן שְׁהַתְנָה עִמּוֹ כֶּף אֵף עַל פִּי שְׂאֵחַר הַפֶּסַח נוֹתֵן לוֹ כְּפָרוֹת חֲמִץ, חֲלִיפֵי הַקִּמַּח וְהַמְעוֹת הֵן וְשְׂרִי:

ג. יִשְׂרָאֵל וְאִינוּ יְהוּדֵי שִׁישׁ לָהֶם תַּנּוּר בְּשְׂתַּפּוּת, אוּמֵר לְאִינוּ יְהוּדֵי קִדְם הַפֶּסַח: טַל אַתָּה שֶׁל פֶּסַח וְאִנִּי אֶטַל אַחַר כֶּף:

ד. יִשְׂרָאֵל שְׁהִיָּה לוֹ תַּנּוּר וְאִפּוּ בּוּ אִינֵם יְהוּדִים חֲמִץ בְּפֶסַח, אִפְלוּ מְעוֹת אֶסוּר לְקַבֵּל בְּשִׁכְרוּ דְהוּהָ לִיָּה מִשְׁתַּכֵּר בְּאֶסוּרֵי הַנְּאָה. וְאִם קָבֵל כְּפֹר הַמְעוֹת, מִתַּר לִיְהַבּוֹת מֵהֶם:

ה. יֵשׁ מִי שֶׁמִּתִּיר לְהַשְׁכִּיר תַּנּוּרוֹ לְאִינוּ יְהוּדֵי עַל מְנַת שִׂיאִפָּה בּוּ מִצָּה, וְאִם יֹאמֵר בּוּ חֲמִץ אִין זְקוּק לוֹ:

ו. מִתַּר לוֹמֵר לְעַבְדֵי בְּפֶסַח: הִילְכֵף דִּינֵר זֶה וְקִנְיָה וְאֶכֶל, אֵף עַל פִּי שִׁידוּעַ שִׁיקְנָה חֲמִץ. אֲבָל לֹא יֹאמֵר לוֹ: צֹא וְאֶכֶל וְאִנִּי פּוֹרְעַ. וְיֵשׁ מִתִּירִים גַּם כְּזֵה, אֲלֵא אִם כֵּן הַקִּדְם דִּינֵר אוּ שְׂנָשָׂא וְנָתַן בֵּיד:

ז. אֶסוּר לְהַשְׁכִּיר כְּלֵי לְאִינוּ יְהוּדֵי בְּפֶסַח כְּדֵי שִׁיבְשֵׁל בּוּ חֲמִץ, אֲבָל מִשְׁכִּיר לוֹ חֲמוֹר לְהַבִּיאַ עֲלִיו חֲמִץ:

סִימּוֹן תַּנּוּ

דִּינֵי הַגְּעֵלַת כְּלִים, וְבוּ כ"ז סְעִיפִים:

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָרִים וְיְדִידִים, לְזִכֹּת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָהּ בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

שׁו"ע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַמְּפַעֵל: לַזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדֵּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
מִפְּרֵן בַּעֲמֵי"ק צִפְתָּ תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְכּוֹ שֶׁנֶּת ה"א שְׁלֵ"ה וְשֵׁם מִטְחָתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשַׁבְּעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשַׁבְּעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנוּ מִשָּׁה תָּקַן לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵגְבוֹ שֵׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת בְּעֵצֵרַת הַלְכוֹת חֵג בְּחָג
(מַגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְלִימוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּהִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשׂוֹכְנֵי תִּיבֵיהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרְאָה וּבְאֶהְבָּהּ), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲוּדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אֹרַח חַיִּים

הַלְכוֹת פֶּסַח סִימּוֹן תְּנָא

שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

טו. מְדוּכָה מִתְּרַת בְּהַגְעָלָה. וְאֵם הִיא גְדוּלָה שְׂאִינוּ יְכוּל
לְהַכְנִיסָהּ בַּיּוֹרָה, מִשִּׁים בָּהּ מֵיָם רוֹתְחִים וּמְכַנִּים בְּתוֹכָהּ
אַבְן רוֹתְחַת וְעוֹלָה הַרְתִּיחָהּ בְּכָל שְׁפִיתָהּ, דְּכָל כְּהֹאֵי
גּוֹנָא הוּי הַגְעָלָה דְּכָלִי רֹאשׁוֹן:
יז. הַדָּף שְׁעוֹרְכִים עָלָיו כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן עֲרָבָה שְׁלִשִׁין
בָּהּ, צְרִיכִים הַגְעָלָה:
יח. הַנְּפֵה, צְרִיךְ לְדַקְדֵק בָּהּ מְאֹד לְנִקּוּתָהּ מִפְּתִיתִי
הַחֲמִץ הַנְּדַבֵּק בָּהּ וְנִסְרָף וְנִדְבֵק בְּנִקְבֵי אַרְיַגַת הַנְּפֵה
וּבְצֵץ שְׁבָהּ, וַיִּשְׁפְּשְׁפוּ אוֹתָהּ בְּמֵיִם יָפֵה יָפֵה. וְהוּא הַדִּין
לְכָל שְׂאֵר כְּלֵי הַלִּישָׂה, שֶׁהַשְּׁפִשׁוּף בָּהֶם עֶקֶר גְּדוּל:
יט. הַרְחַת שְׁקוּרִים פֶּאֶל"ה, יֵשׁ אוֹמְרִים שְׂאִין מוֹעִיל לָהּ
הַגְעָלָה וְצְרִיךְ לְקַנּוֹת חֲדָשָׁה:
כ. הַשְּׁלַחְנוֹת וְהַתְּבוֹת שְׂמֻצְנִיעִים בָּהֶם אֶכְלִין כָּל הַשָּׁנָה,
רְגִילִים לְעֵרוֹת עֲלֵיהֶם רוֹתְחִין לְפִי שְׁלַפְעָמִים נִשְׁפָּף
מִרְק מִן הַקְּדֵרָה לְתוֹכָן:
כא. תְּבוֹת שֶׁל חֶרֶס שְׂנַתְּנוּ בָּהֶם שְׂכַר שְׁעוֹרִים, מִתְּרִים
בְּהַגְעָלָה אוּ בְּעֵרוֹי ג' יָמִים:
כב. כָּל הַכְּלִים, אֶפְלוּ שֶׁל חֶרֶס, שֶׁנִּשְׁתַּמְּשׁ בָּהֶם חֲמִץ
בְּצוּנָן, מִתֵּר לְהַשְׁתַּמְּשׁ בָּהֶם מִצָּה אֶפְלוּ בַחֲמִין, חוּץ
מִבֵּית שְׂאוֹר וּבֵית חֶרֶסֶת, שְׂאֵף עַל פִּי שְׂלֵא נִשְׁתַּמְּשׁ
בָּהֶם חֲמִץ אֶלֶּא בְּצוּנָן, אֲסוּר לְהַשְׁתַּמְּשׁ בָּהֶם מִצָּה
בַחֲמִין, אֲבָל בְּצוּנָן לְהַנִּיחַ בָּהֶם מִצָּה אֶפְוִיָה, מִתֵּר. אֲבָל
אֲסוּר לְלוֹשׁ בָּהֶם. וְכָל זֶה בְּלֵא הַגְעָלָה, אֲבָל עַל יְדֵי
הַגְעָלָה, אֶפְלוּ בֵּית שְׂאוֹר וְחֶרֶסֶת מִתְּרִים אִם אֵינֶם שֶׁל
חֶרֶס, אֲבָל לְשֵׁל חֶרֶס לֹא מִהֲנִי הַגְעָלָה, וְאֶפְלוּ לֹא
נִשְׁתַּמְּשׁ בָּהֶם חֲמִץ אֶלֶּא בְּצוּנָן, לֹא יִשְׁתַּמְּשׁ בָּהֶם מִצָּה
אֶלֶּא בְּצוּנָן. וְהַאֲדָנָא נִהְגוּ עֲלֵמָא דְּלֵא לְאִשְׁתַּמוּשֵׁי בְּפֶסַח
בְּמֵאנֵי דְּפַתְרָא עֲתִיקֵי:
כג. כְּלֵי חֶרֶס הַמְּצַפִּין בְּהַתּוֹף זְכוּכִית, דִּינָם כְּכָלִי חֶרֶס:
כד. כְּלֵי עֵץ הַמְּצַפִּים בְּסַמְנִים שְׁקוּרִים בְּרִנִּים, דִּינָם
כְּכָלִי חֶרֶס:
כה. כָּל כְּלֵי הַשְּׂתִיָה, בֵּין צְלוּחִיּוֹת בֵּין כּוֹסוֹת, מִתְּרִים
בְּשִׁטְפָה. בֵּין שְׁהֶם שֶׁל זְכוּכִית, בֵּין שְׁהֶם שֶׁל עֵץ, בֵּין

בְּעֵרוֹי שְׂמֻעָרָה מְכָלִי רֹאשׁוֹן, לֹא סָגִי לִיָּה בְּהַכְשֵׁר דְּכָלִי
שְׁנֵי אֶלֶּא צְרִיךְ לְעֵרוֹת עָלָיו מְכָלִי רֹאשׁוֹן:
ו. כָּל כְּלֵי הוֹלְכִין בּוֹ אַחַר רֵב תִּשְׁמִישׁוּ. הַלְּכָף קְעֵרוֹת
אֵף עַל פִּי שְׁלַפְעָמִים מִשְׁתַּמְּשִׁין בָּהֶם בְּכָלִי רֹאשׁוֹן עַל
הָאֵשׁ, בֵּינָן שְׂרֵב תִּשְׁמִישֵׁן הוּא בְּעֵרוֹי שְׂמֻעָרָה עֲלֵיהֶן
מְכָלִי רֹאשׁוֹן, כִּף הוּא הַכְּשָׁרָן:
ז. יֵשׁ מִי שְׂאוּמֵר דְּכַפּוֹת הַעֲשׂוֹיּוֹת מִקְּרָן אֵין לָהֶם תְּקַנָּה
בְּהַגְעָלָה, דְּכִיּוֹן שְׂמִתְקַלְקֵלִין בְּמֵיִם חֲמִין, תִּיִשְׁיֵנּוּ דְּלִמָּא
חַיִּים עֲלֵיהֶוּ:
ח. אַחַד כְּלֵי עֵץ וְאֶחָד כְּלֵי אֲבָן וְאֶחָד כְּלֵי מַתְּכַת, דִּינָם
לְהַכְשִׁירָם בְּהַגְעָלָה:
ט. הַמְּגַעִיל קוֹדֵם שְׁעָה חֲמִישִׁית יְכוּל לְהַגְעִיל בִּיתְדָה כְּלֵי
רֹאשׁוֹן וְכָלִי שְׁנֵי וְכָלִים שְׂבַלְעוּ דְּבָר מוֹעָט, וְאִינוּ
חוֹשֵׁשׁ:
י. סִלִּים שְׂמוּלְחִים בָּהֶם הַבְּשֵׁר, יֵשׁ מְצַרִּיכִין לָהֶם הַגְעָלָה
וְיֵשׁ מִי שְׂחוֹלְקֵי, וְנִרְאִין דְּבָרֵינוּ,
יא. מַחְבַּת שְׂמֻטְגָּנִין בָּהּ, מִתְּרַת בְּהַגְעָלָה. וְאֵם הִיא
אַרְכָּה, מִשִּׁים חֲצִיָה וְהוֹפֵף עוֹד וּמִשִּׁים חֲצִיָה הָאַחֵר.
וְאֵם הִיא אַרְכָּה בְּיוֹתֵר, מְלַבְּנָה בְּאִמְצָע:
יב. כָּל הַכְּלִים צְרִיךְ לְהַגְעִיל יְדוּתִיהֶם כְּמוֹתָן:
יג. כְּלֵי שִׁישׁ בּוֹ טְלָאֵי, אִם קוֹדֵם הַטְּלָאֵי לְבַלִּיעַת הָאֲסוּר
אֵין צְרִיךְ לְהַסִּירוֹ, דְּכּוּבֹלְעוּ כִּף פּוֹלְטוּ. וְאִם קוֹדְמָה
בְּלִיעַת הָאֲסוּר לְטְלָאֵי, צְרִיךְ לְהַסִּיר הַטְּלָאֵי קוֹדֵם הַגְעָלָה
אוּ יִשִּׁים גַּחְלִים עַל מְקוֹם הַטְּלָאֵי עַד שִׁישְׁרָף גּוֹף
הָאֲסוּר, אִם יִשְׁנוּ, וְאַחַר כִּף מְגַעִיל כָּל הַכְּלֵי. וְאֵם הוּא
שֶׁל עֵץ, אֵין לוֹ תְּקַנָּה אֶלֶּא אִם כֵּן יִרְחִיב הַסֵּדֵק כָּל כִּף
שְׂיֻכַל לְהוֹצִיא מִשֵּׁם מַה שְׂבַתְּכוּ:
יד. כְּסוּי שֶׁל בְּרֹזֶל שְׂמֻכְסִים בּוֹ הַקְּדֵרָה, צְרִיךְ הַגְעָלָה
כִּיּוֹן שְׂמֻיָּע בְּכָל שְׁעָה מִחֵם הַקְּדֵרָה. וְאֵם נִתְּנוּהוּ בְּפֶסַח
עַל הַקְּדֵרָה בְּלֵא הַגְעָלָה, כָּל הַתְּבַשִּׁיל אֲסוּר, שְׂוַעַת
הַכְּסוּי מִתְּעַרֵב בְּתַבְשִׁיל:
טו. כְּסוּי שֶׁל בְּרֹזֶל שְׂמֻשִׁמִּים אוֹתוֹ עַל הַתְּרָה
כְּשִׁנְאִפִּית עַל הַכִּירָה, צְרִיךְ לְבוֹן:

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לַהֲיוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי בְּנִסּוּיּוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיָדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שְׂהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשבעה ימים
שלושה עמודים ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

ד

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנג

שולחן ערוך

אכן רותחת או לפיד אש וישליכנו לתוכו בעודו רותח ומתוך כך ירתיחו המים יותר ויעלו על שפתו:
ז. נוהגין לשטף הפלי במים קרים אחר הגעלה מיד:

סימן תנג

דיני החטים ומחינתם למצות, ובו ט' פעיפים:

- א. אלו דברים שיוצאים בהם ידי חובת מצה, בחטים ובשעורים ובכסמין ובשבולת שועל ובשיפון, אבל לא בארז ושאר מיני קטניות, וגם אינם באים לידי חמוץ ומתר לעשות מהם תבשיל:
- ב. העושה עסה מן החטים ומן הארז, אם יש בה טעם דגן יוצא בה ידי חובתו בפסח:
- ג. אם לא בררו החטים מאכילת עכבר, אין בכך כלום:
- ד. החטים שעושים בהם מצת מצוה טוב לשמרן שלא יפלו עליהם מים משעת קצירה, ולפחות משעת טחינה. ובשעת הדחק מתר לקח קמח מן השוק:
- ה. האדנא אסור ללתת בין חטים בין שעורים:
- ו. שקים שנותנים בהם קמח כל השנה, אם רוצה לתן בהם קמח ומכבסים אותם יפה, צריכים להתיר קדם הפבוס כל התפירות שבהם בקצוות או אם הם מטלאים:
- ז. כשמוליכים השקים שיש בהם קמח מהרחים, אסור להניחם על גבי בהמה שאין אכף או עור עב תחת השק:
- ח. נוהגים לנקר הרחים משום דזמנין נתנו בהם תבואה לתורה לסלת. ונוהגים שקמח הראשון שנטחן אחר הנקור שומרים אותו עד לאחר הרגל:
- ט. צריך לטחן החטים יום או יומים לפני הלישה. ואם טחנו בערב פסח, יש אומרים שאסור ללוש מצה בו ביום לפי שהקמח בשעת טחינה רותח ומחמם המים והעסה נוחה להחמיץ:

סימן תנד

שהם של מתכת, בין שהם של חרס, ואף על פי שלפעמים נותנים בהם לחם חם, כיון שרוב תשמישן אינו אלא בצונן סגי בשטיפה, שלא הלוכו בכל כלי אלא אחר רב תשמישו:
כו. כלי זכוכית אפלו מכניסין לקיום ואפלו משתמש בהם בחמין, אין צריכים שום הכשר שאינם בולעים, ובשטיפה בעלמא סגי להו:
כז. שפוד ישן שצלו בו עופות בפסח, מתרין, אף על פי שמקדם צלו בו בשר מלוח ממלח שלא נבדק:

סימן תנה

זמן הגעלת הכלים, ובו ז' פעיפים:

- א. יש לזהר להגעיל קדם שעה חמישית, כדי שלא יצטרף לדקדק אם הפלים בני יומן אם לאו וכן אם מגעיל כלים שבליעתן מועטת עם כלים שבליעתן מרבה. וכן אם משהא הפלים בתוך היורה יותר מדאי ואינו משהא אותם כל כך. וכן כדי שלא יצטרף לזהר שלא ינחו המים מרתחתן. ושלא יכניס הפלים עד שירתיחו המים. וכן כדי שלא יצטרף להגעיל היורה הגדולה, שמגעילים בה, תחלה וסוף:
- ב. יש לזהר מלהגעיל כלי הבשר וכלי חלב ביחד, אלא אם כן אחד מהם אינו בן יומן:
- ג. לא יניח כלים הרבה לתוך כלי ויגעילים יחד
- ד. אם מגעיל בצבת יגלגל הפלי, דאם לא כן במקום הצבת לא סליק דיקולא דמאי:
- ה. אין מגעילין בחמי טבריה אפלו כלים שדינם ככלי שני, מפני שאינה תולדות האור, דכבולעו כך פולטו, מה בולעו על ידי תולדות האור, אף פולטו על ידי תולדות האור:
- ו. כלי גדול שאינו יכול להכניסו תוך כלי אחר מחמת גדלו, עושה שפה לפיו בטיט כדי שיתמלא היטב ויגיעו המים בשפתו, וממלאו מים ומרתחו. או יקח

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִרְיָן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרוֹ ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֵרוֹף
מִפְּטוֹר בַּעֲיַה"ק צִפְתָּ תוֹכַח"א
י"ג נִסְחָ שֶׁנֶּת ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֵרוֹף הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵינוּ מִשָּׁה תָּקַן לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֵצֵרֶת הַלְכוֹת חֵג בְּחָג (מַגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְלֵמוֹד יֵאמָרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוֹדֵשׁ אַ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיַתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲוּדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

גליון

ד

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנה

שולחן ערוך

וְיֵשׁ אוֹמְרִים דְּבִשְׁוֹגַג מִתָּר, וּבִשְׁעַת הַדַּחֲק יֵשׁ לְסַמְךָ
עֲלֵיהֶם:
ד. מִים שְׁלֵא לָנוּ שְׁנַתְבַּטְלוּ חַד בְּתַרֵי בְּמִים שְׁלָנוּ, לְשִׁין
בְּהֶם:
ה. נוֹהֲגִין שְׁלֵא לְתַן מֶלַח בַּמִּצֵּה, וְנִכּוֹן הַדְּבָר:
ו. לֶשׁ הַמִּצֵּה בְּקִצָּה וְשׁוֹמְשִׁמִּין וּבְמִינֵי תַבְלִין, כְּשֶׁרָה
כִּיּוֹן שֵׁיִשׁ בָּהּ טַעַם מִצֵּה. וּמִכָּל מְקוֹם אֵין לְתַן בָּהּ
תַבְלִין, לְפִי שֶׁהוּא חַד וּמְחַמֵּם הָעֵסָה:

סימן תנו

שְׁעוֹר כַּמּוֹת לִישַׁת הַמִּצְוֹת, וּבּוֹ ג' פְּעִיפִים:
א. אֵין לְשִׁין לְפֶסַח עֵסָה גְדוֹלָה מִשְׁעוֹר חֻלָּה, שֶׁהִיא מ"ג
בִּיצִים וְחֻמֵּשׁ בִּיצָה בִּינּוֹנִים וְהוּא עֲשָׂרוֹן, וְכֵן יִשְׁעַר
אוֹתָהּ, מְלֵא כְּלֵי מִים וְיַעֲרָה הַמִּים מִמֶּנּוּ לְכָלִי אַחַר,
וְאַחַר כֶּךָ יִתֵּן בּוֹ מ"ג בִּיצִים וְיַחֲזִיר בּוֹ הַמִּים שֶׁעָרָה
מִמֶּנּוּ וְהַמִּים שִׁיּוֹתְרוּ, יִתְּנֵם בְּכָלִי אַחַר, וְהַכְּלֵי הַמַּחֲזִיק
אוֹתָם הוּא הַמְּדָה לְמֵלְאוֹתוֹ מִקְמַח. וְהַמְּדָה מְחֻקָּה וְלֹא
גְדוּשָׁה, וְשַׁעוֹרָה מִקְמַח חֻטָּה מִצְרִית תַּק"כ דְּרָהֵם
מִצְרַיִם בְּקָרוֹב:
ב. אִם לֶשׁ יוֹתֵר מִשְׁעוֹר זֶה, מִתָּר בְּדִיעֶבֶד:
ג. אִף עַל פִּי שְׂאִין מוֹדְדִין קָמַח בְּיוֹם טוֹב לְלוֹשׁ, בְּיוֹם
טוֹב שֶׁל פֶּסַח שְׂאִין לְשִׁין עֵסָה גְדוֹלָה מִעֲשָׂרוֹן, מִתָּר
לְמוֹדֵד. וְיֵשׁ אוֹסְרִים, אֲלֵא יִקַּח בְּאֵמֵד הַדַּעַת, וְלֹא יִרְבֶּה
עַל עֲשָׂרוֹן:

סימן תנו

דִּין הַנְּהַגַת הַחֻלָּה בְּעֵסַת מִצֵּה, וּבּוֹ ב' פְּעִיפִים:
א. מִפְּנֵי שְׁצָרִיד לְדַקְדָּק בְּשַׁעוֹר הָעֵסָה שְׁלֵא לְהַרְבוֹת בָּהּ
מִשׁוֹם חֲשׁוֹשׁ חַמוּץ, וּמוֹטָב שְׂיִמְעַט בָּהּ, לְכֵן טוֹב לְקַרֵּב
הָעֵסוֹת יַחַד בְּשַׁעַת הַפְּרִשַׁת חֻלָּה שִׁישִׁיקוּ זוּ בְּזוּ, דְּשְׂמָא
יֵשׁ בְּהֶם שְׁלֵא הָיָה בָּהּ כְּשַׁעוֹר. וְאִם אֵי אֶפְשָׁר לְהַפְרִישׁ
חֻלָּה בְּעוֹדָה עֵסָה מִפְּנֵי הַמְּהִירוֹת, יִפְרִישְׁנָה אַחַר אֶפְיָה

בְּאִיזָה מִצֵּה אֵינוֹ יוֹצֵא יָדֵי חוֹבְתוֹ, וּבּוֹ ד' פְּעִיפִים:
א. אֵין יוֹצֵאִין לֹא בְּפֶת סָבִין וְלֹא בְּפֶת מוֹרְסֵן, אֲבָל לֶשׁ
הוּא אֶת הָעֵסָה בְּסָבִין וּבְמוֹרְסֵן שְׁבָה וְיוֹצֵא בָּהּ. וְיוֹצֵא
בַּמִּצֵּה מִסְלַת גְּקִיָּה בְּיוֹתֵר, וְאֵין אוֹמְרִים אֵין זֶה לְחֵם
עֲנִי:
ב. עֵסַת הַכְּלָבִים, בְּזִמְן שְׁהָרְעִים אוֹכְלִים מִמֶּנָּה יוֹצֵאִים
בָּהּ. וְאִם לֹא, אֵין יוֹצֵאִין בָּהּ שְׂאִין זוֹ מִשְׁמֶרֶת לְשֵׁם
מִצֵּה:
ג. לִיכָּא בְּזִמְן הוּא דְיַדְע לְמַחְלַט, הִילְכֵּךְ כָּל מִין חֲלִיטָה
אֲסוּר:
ד. אֵין אָדָם יוֹצֵא יָדֵי חוֹבְתוֹ בַּמִּצֵּה גּוֹזְלָה. בְּמָה דְבָרִים
אֲמוּרִים, כְּשֶׁגָּזַל מִצֵּה. אֲבָל אִם גָּזַל חֻטִּים אוֹ קָמַח
וְעֲשָׂאֵן מִצֵּה, יוֹצֵא בָּהּ, שְׁקָנָאָה בְּשַׁנּוּי, וְדַמִּים לְבַד הוּא
חַיֵּב לוֹ:

סימן תנה

דִּין מִים שְׁלָנוּ, וּבּוֹ ו' פְּעִיפִים:
א. אֵין לְשִׁין אֲלֵא בְּמִים שְׁלָנוּ, בֵּין שֶׁהֵם מִי בּוֹרוֹת
וּמַעְיָנוֹת, בֵּין שֶׁהֵם מִי נְהָרוֹת, וְשׁוֹאֲבִין אוֹתָם מִבְּעוֹד
יוֹם, אוֹ בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת. וְאֵין לְשִׁין בְּהֵן עַד שִׁיעֶבֶר
הַלֵּילָה כְּלָה. וְיִכּוֹלִים לְשֹׂאֵב יוֹם אַחַד לְיָמִים הַרְבֵּה.
וְאִם הַזִּמְן חָם יִנְיַחֵם בְּמִרְתֵּף שֶׁהוּא קָר. וְאִם הַזִּמְן קָר,
יִנְיַחֵם בְּאוּרֵי כִּי הַמְּרַתֵּף הוּא חָם. וְצָרִיד לְהַשְׁפִּים
וְלַהַכְנִיסֵם לְבֵית קֹדֶם שִׁיּוֹרַח הַשְּׂמֶשׁ, וְאֶפְלוּ בְּיוֹם
הַמַּעֲוָן:
ב. יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁמִּים הַמְּכַנְסִין בְּסִיסְטִירֵנו"ה, מִתָּר לְלוֹשׁ
בְּהֶם סְמוּךְ לְשִׂאֲיַבְתָּן. וְאֵין לְהַקְל בְּדָבָר, אִם לֹא בְּשַׁעַת
הַדַּחֲק:
ג. אֵין לְלוֹשׁ בְּמִים חַמִּין אֶפְלוּ לֹא נִתְחַמְמוּ אֲלֵא בַּחֲמָה,
וְלֹא בְּמִים הַגְּרוּפִים מְדוּד גְּדוֹל שְׁנַחֲשָׁתוּ עֲבָה, וְתַלוּי
עַל מְקוֹם הָאֵשׁ וּמִים שְׁבַתּוֹכוּ פּוֹשְׂרִים, אֶפְלוּ כְּשִׂאִין
הָאֵשׁ תַּחֲתוֹ, וְאִם עֶבֶר וְלֶשׁ בֵּין בְּאֵלוּ בֵּין בְּמִים שְׁלֵא
לָנוּ, אֲסוּר. וְיֵשׁ חוֹלְקִין וּמְתִירִין בְּלֶשׁ בְּמִים שְׁלֵא לָנוּ.

עַל יָדֵי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עֵרוֹף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיָדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשַׁבְּעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשַׁבְּעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵי מִשְׁנָה תַּקֵּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת עֲצֵרַת הַלְכוֹת חֵג בְּחָג (מַגְלַח ד.)

קוֹדֵם הַלְלִימוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא רְקוּדָא בְּרִידָה הוּא וְשׂוֹכְנֵי תִּיּוֹה, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקְּדוֹשׁ)

גליון

ד

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנח

שולחן ערוך

ומחמיצים את העסה, אלא יהא לה כלי אחר מלא מים שתקטף בו:
ד. אם לש אחר זמן אסור חמץ, אלו המים עם שאר המים שרוחצים בהם הערבה לא ישפכם אלא במקום מדרון, כדי שלא יתקבצו במקום אחד ויחמיץ:
ה. עברה ולשה תחת השמש, הפת מתרת:
ו. אם העסה רכה, לא יוסיף בה קמח אלא עושה עסה קטנה מגבול קשה, ויערבנה עם העסה הרכה:

סימן תפ

דיני מצת המצוה, ובו ז' סעיפים:

- א. אין לשין מצת מצוה ולא אופין אותה על ידי אינו יהודי, ולא על ידי חרש שוטה וקטן:
- ב. הרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתה ומזרו העוסקים בהם ומסייע בעריכתו, וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוה:
- ג. הלש אחר זמן אסור חמץ יאמר בשעת לישה: כל פרורים שיפלו בשעת לישה ועריכה וכן בצק הנדבק בפלים אני מבטל אותם, כדי שנמצא שמבטלן קדם חמוץ:
- ד. אין עושין סריקין המצירין דהינו לציר בפת כמין תיה ועוף. אבל כל מה שעושים אותו במסרק כדי שלא יתפח, וכן מה שמנקבין המצות, מתר, ומכל מקום טוב למחר לעשותן שלא להשהות בהם:
- ה. אין עושין בפסח פת עבה טפה:
- ו. אין להקל במה שהחמירו הקדמונים שלא לעשות פאנדי"ש או פלאדוני"ש:
- ז. אין לתן ביצים שלמים במצה שתאפה עמהם:

סימן תפא

דיני אפיית המצה, ובו ח' סעיפים:

- א. תנור שאופים בו חמץ, צריך לזהר כשיסיקוהו כדי לאפות בו מצה, שילכו הגחלים על פניו בלו, ואין די

מיד, שיתן כל המצות בסל והסל מצרפם לחלה. וזהו הדרך היותר נכון:
ב. הלש עסה ביום טוב של פסח, לא יקרא שם לחלה עד שתאפה, שאם יקרא לה שם אינו רשאי לאפותה. ואם יניחנה כף, תחמיץ ואינו רשאי לשרפה ביום טוב. ואם שכח וקרא לה שם, יטילנה לצונן וימנענה מלהחמיץ:

סימן תנח

מצוה ללוש המצה בערב פסח, ובו סעיף אחד

- א. נוהגים שלא ללוש מצת מצוה בערב פסח עד אחר שש שעות, שהוא זמן הקרבת קרבן פסח. וביר"ד שחל להיות בשבת לשין בערב שבת אחר שש שעות:

סימן תנוט

מקום ופדר לישת המצות, ובו ו' סעיפים:

- א. אין לשין במקום השמש. וביום המעצן אסור תחת כל אור הרקיע, משום דיומא דעיבא בליה שמשא. ולא יתקרב ללוש אצל התנור, מפני חם התנור:
- ב. לא יניחו העסה בלא עסק ואפלו רגע אחד. וכל זמן שמתעסקים בו, אפלו כל היום אינו מחמיץ. ואם הניחו בלא עסק שעור מיל, הוי חמץ. ושעור מיל הוי רביעית שעה וחלק מעשרים מן השעה. ואחר שנתעסקו בכצק ונתחמם בידיים, אם יניחוהו בלא עסק מיד יחמיץ. ואם התחילו בשתי עסות כאחת והחמיצה האחת, בידוע שהחמיצה גם השנית אפלו אין רואין בה סימני חמוץ. ואם החמיצה עד שיש בה סדקים, אפלו לא נתערבו הסדקים זה בזה אלא אחד הולך הנה ואחד הולך הנה, הוי חמץ גמור והאוכלו חייב פרת. ואם אין בו סדק אלא הכסיפו פניו כאדם שעמדו שערוותיו, האוכלו פטור:
- ג. אם האשה שהיא לשה היא מקטפת במים, לא תקטף באותם מים שמצננת בהם ידיה, מפני שהם מתחממים

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זכה להיות יהודי

וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשבעה ימים
שלושה עמודים ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

ה

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסב

שולחן ערוך

מים בשעת הבציר כדי להתיר נצק ואף על פי כן אין לחוש להם, הואיל וכבר נתבטלו המים ביין קדם שלשו העסה:
ד. מי ביצים ושאר משקים, כלם הוו בכלל מי פרות:
ה. הלש עסה במי פרות, טוב לעשותה פחות מכשעור עשרון, כדי שלא תתחייב בחלה:
ו. חטה שנמצאת בדבש או ביין וחמץ, מתר, ובלבד שלא נתערב בהם מים:
ז. יש לברר המלח קדם פסח מחטים שלא יהיו בתוכו, כי כשהמלח מתלחלח הוא נכנס מעט מעט בחטים ומתחמץ:

סימן תסג

אם מתר לחרף שני שבלים יחד ודיני ברמל, ובו ג' סעיפים:

- א. מתר לחרף שני שבלים ביחד, ולא תיישינן שמא יצאו מים מאחת לחברתה, שהם מי פרות ואינם מתמיצים:
- ב. ותיקא שהוא תבשיל העשוי משמן ומלח עם קמח, מתר והוא שלא יהא בו מים:
- ג. כרמל שמהבהבין אותו באור וטוחנין אותו, אין מבשלים הקמח שלו במים שמא לא נקלה באור יפה, ונמצא מחמץ כשמבשלים אותו, וכן כשמוללין הקדרות החדשות אין מבשלים בהם אלא מצה אפויה שתרו וטחנו אותה:

סימן תסד

חרדל שנתערב בתוכו קמח, ובו סעיף אחד

- א. חרדל או שאר מיני טבול שיש בהם מים, אין נותנין בהם קמח. ואם נתן לתוך החרדל, יאכל מיד ולא ישחנו שמא יחמץ, ובשאר מיני טבולין כיון שאינם חדין כמו חרדל, ודאי החמץ וצריך לשרפו אם הוא אחר זמן אסור חמץ:

לו בלהבה, דכמו שבולע על ידי גחלים כך פולט על ידי גחלים ושיהו נצוצות נתזין ממנו. הלכך אם הסיקוהו כמה פעמים קדם הפסח אינו מספיק אלא אם כן כוון להתירו לצרף פסח, כי שמא לא הלכו הגחלים על פני פלו כל זמן שלא לכך. ויש נוהגים להטיל בו קרקע חדש כדי שלא יצטרכו הסק. ומנהג יפה הוא:

ב. טפקא של חרס חדשה, לא שנא הסיקה מבפנים או מבחוץ, מתר כיון שהאור שולט תחתיה אף על פי שאין שלהבת עולה על גבה, מרתח רתח והפת נאפית מיד ואינה בא לידי חמוץ. אבל צריך להסיק תחלה, בין תנור בין כוביא בין באלפס בלא מים בין בקרקע, אבל להדביקו תחלה ואחר כך להסיק, יש אוסרים וטוב לזהר. ויש מי שאומר שראוי למחות שלא יעשו תררות ברמץ:

- ג. מצה שנאפית עד שאם פורסין אותה אין חוטין נמשכים ממנה, יוצאים בה:
- ד. יוצא אדם במצה שרויה והוא שלא נמוחה. אבל אם בשלה, אינו יוצא בה:
- ה. אם אפו חמץ עם מצה, לא נאסרה אלא אם כן נגעה בחמץ ונוטל ממקום שנגעה כדי נטילת מקום, והשאר מתר:

סימן תסה

דין מי פרות אם מחמיצין, ובו ז' סעיפים:

- א. מי פרות בלא מים אין מחמיצין כלל. ומתר לאכל בפסח מצה שנלושה במי פרות אפלו שהתה כל היום, אבל אין יוצא בה ידי חובתו מפני שהיא מצה עשירה וקרא פתיב להם עני:
- ב. מי פרות עם מים ממחרים להחמיץ יותר משאר עסה הילכך אין ללוש בהם. ואם לש בהם, יאפה מיד:
- ג. מתר ללוש ביין אף על פי שאי אפשר לו בלא טפת מים שנופלת בשעת הבציר, ואף לכתחלה רגילים לתן

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבֵּנוֹ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
מִפְּטוֹר בַּעֲיַה"ק צִפְתֵּי תוֹכְבֵּי"א
רַבֵּנוֹ יוֹסֵף שֵׁטֶר ה"א שְׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְבוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְבוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵינוּ מִשָּׁה תָּקַן לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְבוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְבוּת בַּעֲצַרְתָּ בַּעֲצַרְתָּ הַלְבוּת חֹג בְּחֹג (מַגִּלָּה ד')

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּפִי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלִידֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלִידֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיַנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִינָא (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחֲמִינָא וְדַחֲמִילָא,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲוּדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסה

שולחן ערוך

סימן תסה

דיני מורסן בפסח, ובו ג' סעיפים:

- א. אין שורין מורסן לתרגוגלים בשום פנים, ולא חולטין:
- ב. אין האשה שפה מורסן על בשרה, אפלו יבש:
- ג. אם שפשו מורסן באונו לח ממים, יש מי שאומר שהאונו אסור:

סימן תסו

אם הרק ומי רגלים ודומיו מהמיצים, ובו ו' סעיפים:

- א. לא ילעס אדם חטים ויתן על גבי מפתו, מפני שהן מחמיצות, שהרק מחמיץ:
- ב. הנותן שעורים לבהמתו ומצא בהם ריר, צריך לבערם:
- ג. שיק מלא קמח שנתלחלח מוצת החומה, מתר. ויש אוסרים:
- ד. נפלו מים על קמח, או נתלחלח השק, יאחו בידו כל המקום המלחלח בשק עד שייריק כל הקמח שבשק. ואם אי אפשר לעשות כן, ירקוד הקמח והשאר מתר. ודוקא כל זמן שהוא מלחלח, אבל אם נתיבש הלחלוחית לא מהני רקוד, דמפרך ומתערב עם השאר ואסור לאכלו בפסח, אלא ירקדנו וישמרנו עד אחר הפסח. ואם נתיבש בפסח, אסור להשהותו:
- ה. הטל, מחמיץ. וכן מי רגלים ומי הפה והחטם והעין והאוזן:
- ו. קמח שנפל עליו דלף אפלו כל היום, אינו בא לידי חמוץ והוא שיהיה הדלף טורד בלי הפסק. ויאפנו מיד לכשיפסיק, ואם הוא מספק אם הדלף טורד אם לאו, אסור:

סימן תסז

דין חטים שנפל עליהם מים ותבשיל שנמצא בתוכו חטה, ובו ט"ז סעיפים:

- א. דגן שנטבע בנהר או שנפל עליו מים, כשם שאסור לאכלו כך אסור לקימו, אלא מוכרו לישראל ומודיעו, כדי שיאכלנו קדם הפסח. ואם מכרו לעכו"ם קדם פסח, מוכר מעט לכל אחד ואחד כדי שיכלה קדם הפסח, שמא יחזר האיניו יהודי ומכרנו לישראל:
- ב. דגן זה שנטבע בנהר או שנפלו עליו מים, אף על פי שלא נתבקע, אסור דכיון דמינח ניחתי אתי לידי חמוץ:
- ג. חטים שבאו בספינה, אם הם יבשות וקשות ולא נשתנה מראיהן, אחזקי אסורא לא מחזקינן:
- ד. שנה שרבו גשמים וירדו על ערמות שבשדות עד שהיו קצת מהשבלים שעל הערמות מעלים צמחים, אין חוששין לסתם חטים של אותה שנה:
- ה. דגן שבמחבר שנתבשש לגמרי ואינו צריך ליניקה, כמאן דמנח בכדא דמי ומקבל חמוץ אם ירדו עליו גשמים:
- ו. חטים שנמצאו בהם מבקעות, אותן שאינן מבקעות מתרות, מפני שהדבר מצוי שבשעת גשמים עליונות הגדיש ותחתיתו מתחמץ ומתבקע, ואין המים נוגעים באמצעיתו כלל:
- ז. ישראל שיש לו בורות מלאים חטים, וחושש שמא יש בקרקעית הבור ובקירותיו חטים מבקעים מלחות הבור והארץ, בבטול בעלמא סגי:
- ח. דבש של אינו יהודי, אין מחזיקים בו אסור ואוכלים אותו בפסח:
- ט. תבשיל שנתבשל ונמצאו בו שעורים או חטים, אם נתבקעו ממש הרי כל התבשיל אסור. ואם לא נתבקעו ממש, התבשיל מתר,
- י. תרנגלת מבשלת שנמצא בה בפסח חטה מבקעת, מתר למכרה לאינו יהודי, שאינה נמכרת יותר ביקר בשביל החטה שנמצאת בתוכה. ואם נמצאת ביום שמיני של פסח, מתר להשהותה עד אחר הפסח:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

שׁו"ת "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֵרוֹף מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַפְּעֵל: לִזְכוֹת כָּל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִרְיָן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קֹאֵר ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֵרוֹף
מִפְּטוֹר בַּעֲיַה"ק צִפּוֹת תּוֹכְבֵי"א
י"ג נִסְחָ שֵׁנֵת ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְבוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֵרוֹף הַלְבוּת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵי מִשְׁנָה תַּקֵּן לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינָיו שֶׁל יוֹם הַלְבוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְבוּת עֲצֵרַת עֲצֵרַת הַלְבוּת חָג בְּחָג (מַגִּלָּה ד')

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מִדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַהֲרֹא שְׂמָא יְקוּדָא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיָתִיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִינָה (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרָאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמִינָה וְדַחֲמִילוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסח

שולחן ערוך

ב. בַּמָּה דְּבָרִים אָמוּרִים, כְּשֶׁעוֹשֶׂה מְלָאכָה לְהַשְׁתַּכַּר, אֲבָל מִתְקַן הוּא כְּלִי לְיוֹם טוֹב. וְכֵן מִי שֶׁכּוֹתֵב סְפָרִים לְעֲצֻמוֹ דֶּרֶךְ לְמוֹדוֹ, מֵתָר:

ג. קִדְּם חֲצוֹת, מְקוּם שְׁנֵהֲגוּ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, עוֹשִׂין. מְקוּם שְׁנֵהֲגוּ שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת, אֵין עוֹשִׂין:

ד. הַהוֹלֵךְ מִמְּקוֹם שֶׁעוֹשִׂין לְמְקוֹם שְׂאִין עוֹשִׂין, לֹא יַעֲשֶׂה בִּישׁוּב מִפְּנֵי הַמַּחְלָקָת. אֲבָל עוֹשֶׂה הוּא בַּמְדַּבֵּר. וְהַהוֹלֵךְ מִמְּקוֹם שְׂאִין עוֹשִׂים לְמְקוֹם שֶׁעוֹשִׂין, לֹא יַעֲשֶׂה. וְנוֹתְנִים עָלָיו חֲמִרֵי מְקוֹם שֶׁיֵּצֵא מִשָּׁם וְחֲמִרֵי מְקוֹם שֶׁהֵלֵךְ לָשֵׁם, וְאֵף עַל פִּי כֵּן לֹא יִתְרָאֵה בַּפְּנֵיהֶם שֶׁהוּא בְּטַל, מִפְּנֵי אֲסוּר לְעוֹלָם אֵל יִשְׁנֶה אָדָם מִפְּנֵי הַמַּחְלָקָת. וְכֵן מִי שֶׁדַּעַתוֹ לְחֹזֵר לְמִקְוֹמוֹ, נוֹהֵג כְּאֲנָשִׁי מְקוֹמוֹ בֵּין לְהִקָּל בֵּין לְהַחְמִיר, וְהוּא שְׁלֵא יִתְרָאֵה בַּפְּנֵי אֲנָשִׁי הַמְּקוֹם שֶׁהוּא בּוֹ, מִפְּנֵי הַמַּחְלָקָת:

ה. אֶפְלוּ בְּמִקְוֹם שְׁנֵהֲגוּ לַעֲשׂוֹת, לֹא יִתְחִיל בְּתַחֲלַת מְלָאכָה בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא יָכוֹל לְגַמְרָה קִדְּם חֲצוֹת, אֲלֵא שְׁלֹשָׁה אֲמִנּוּת בְּלִבְד הֵם שֶׁמִּתְחִילִים בָּהֶם בְּמִקְוֹם שְׁנֵהֲגוּ לַעֲשׂוֹת וְעוֹשִׂין עַד חֲצוֹת, וְאֵלוּ הֵם: הַחֵיטִים וְהַסְּפָרִים וְהַכּוֹבָסִים. אֲבָל שְׂאֵר אֲמִנּוּת, אֵם הַתְּחִיל בָּהֶם קִדְּם אַרְבָּעָה עָשָׂר הוּא שֶׁיִּגְמַר עַד חֲצוֹת:

ו. מוֹשִׁיבֵין שׁוֹכְכִים לְתַרְנַגּוּלִים בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר, דִּהְיִנוּ לְתַקֵּן מְקוֹם שֶׁיַּעֲמְדוּ הַתַּרְנַגּוּלִים וְהַתַּרְנַגּוּלוֹת:

ז. תַּרְנַגּוּלָת שֶׁיִּשְׁבָּה עַל הַבֵּיצִים שְׁלֹשָׁה יָמִים או יוֹתֵר, וּמֵתָהּ, מוֹשִׁיבֵין אַחֲרֵת תַּחְתִּיהָ כְּדֵי שְׁלֵא יִפְסִידוּ הַבֵּיצִים:

ח. גוֹרְפִין וְכָל מִתְחַת רַגְלֵי בַּהֲמָה:

ט. הַזָּבֵל שֶׁבְּחֶצֶר, לֹא יוֹצִיאֵנוּ, אֲלֵא יִסְלַקְנוּ לְצַדְדִים. וְאֵם נִתְרַבָּה בְּחֶצֶר, יוֹצִיאֵנוּ לְאַשְׁפָּה:

י. מוֹלִיכִים וּמְבִיאִים כָּלִים מִבַּיִת הָאֲמֵן כָּל הַיּוֹם, אֵף עַל פִּי שְׂאִינָם לְצַרְף הַמוֹעֵד:

סימן תסח

שְׁלֵא לְיַחַד בְּשַׁר לְפֶסַח, וְבוֹ סְעִיף אֶחָד

יא. אֵם נִמְצָאת חֲטָה בְּקוֹעָה בְּעֶסֶה או בַּמָּצָה אֶפְוִיהָ, יִסִּיר מִמֶּנָּה כְּדֵי נְטִילַת מְקוֹם, וְהַשְׂאֵר מֵתָר. וְיֵשׁ מִי שְׂאוֹסֵר כָּל הָעֶסֶה או אוֹתָהּ מִצָּה. וְרֹאוּי לְחַוֵּשׁ לְדַבְּרֵיו אֵם לֹא בְּמִקְוֹם הַפֶּסַח מְרַבָּה או בְּשַׁעַת הַדַּחֲק:

יב. אֵם מְלַגְו תַּרְנַגּוּלָת וְאַחַר כֶּף מִצָּאוּ בְּמִים גִּרְעִין חֲטָה בְּקוֹעָה, אֲסוּרָה הַתַּרְנַגּוּלָת. וְאֵם נִמְצָאת חֲטָה בְּקוֹעָה או לְחֵם חֲמִץ בְּכָלִי שֶׁל מִים וְאֵין בּוֹ כְּדֵי לְתַן טַעַם, וּבְשִׁלוֹ בְּאוֹתָם מִים תְּבַשִּׁיל או לְשׁוֹ עֶסֶה, מֵתָר. וְיֵשׁ מִי שְׂאוֹסֵר, אֵם הוּא בְּתוֹךְ הַפֶּסַח:

יג. אֵם הִגְעִילוּ יוֹרֵה מִחֲמַצַּת בַּת יוֹמָא וְיַרְדּוּ הַמִּים לְבוֹר בְּתוֹךְ הַפֶּסַח, אֲסוּר לְשַׁתּוֹת מִיָּמָיו בְּפֶסַח, בְּשִׁבְלֵי שְׁנַתְעַרְבוֹ:

יד. אֵם נִמְצָאת חֲטָה מִבְּקַעַת בְּתַרְנַגּוּלָת קִדְּם מְלִיחָה, דִּי בְּשִׁטְפָה. וְאֵם אַחַר מְלִיחָה, דִּי בְּקִלְיָפָה. וְיֵשׁ מִחֲמִירִין לוֹמַר שֶׁמְעַמִּיק כָּל סְבִיבוֹתֶיהָ וְחוֹתְךָ וּמְשִׁלֶּיךָ. וְאֵם נִמְלַחוּ עֲמָה תַּרְנַגּוּלוֹת אַחֲרוֹת, קוֹלְךָ אֵת כָּלָם:

טו. תַּרְנַגּוּלָת צְלוּיָה שֶׁנִּמְצָאת בָּהּ חֲטָה מִבְּקַעַת בְּתוֹךְ הַפֶּסַח, חוֹתְךָ מְקוֹם פְּעוּעוּעוֹ, לְפִי אִמֵּד הַדַּעַת. וְיֵשׁ אוֹסְרִים אֵת כָּלָהּ, לְפִי שֶׁכְּשֶׁמֶהֲפָכִים הַשְּׁפוּד מִתְּפַשֵּׁט הַטַּעַם בְּכָל הַתַּרְנַגּוּלָת. וְכֵן יֵשׁ מִי שְׂאוֹסֵר כָּל הַתַּרְנַגּוּלוֹת הַצְּלוּיּוֹת עֲמָה בְּאוֹתָהּ שְׁפוּד הַנוֹגְעוֹת זו בְּזוֹ, כִּי עַל יְדֵי הַפּוֹף הַשְּׁפוּד מִתְּפַשֵּׁט מִזוּ לְזוֹ:

טז. חֲטָה או שְׁעוֹרָה שֶׁנִּמְצָאת בְּזַפְק הָעוֹף לְאַחַר שֶׁהִבְהוּ אוֹתוֹ, הָעוֹף מֵתָר וְהַחֲטָה וְהַשְׁעוֹרָה צָרִיף לְשַׁרְפָם, דִּלֹא חֲשִׁיבֵי כְּמַעֲכָלִים:

סימן תסח

שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּעַרְב פֶּסַח אַחַר חֲצוֹת, וְבוֹ י' סְעִיפִים:

א. הַעוֹשֶׂה מְלָאכָה בְּעַרְב פֶּסַח מִחֲצוֹת וּלְמַעֲלָה, מִשְׁמַתִּין אוֹתוֹ. וְאֶפְלוּ לַעֲשׂוֹת בְּחֻנָם אֲסוּר. וְיֵשׁ מִי שְׂאוֹסֵר אֶפְלוּ עַל יְדֵי אֵינוּ יְהוּדִי. וְיֵשׁ מִי שֶׁמִּתִּיר,

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֵרוֹף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּלְכָל חַבְרָרִים וְיְדִידִים, לְזַכּוֹת אֵת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֵת הַרְבִּים זוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֵרוֹף הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תַּנּוּ רַבְּנֵי מִשְׁה תַּפְּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּהְיוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיַנּוֹ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת בְּעֵצֵרַת הַלְכוֹת חֹג בְּחָג (מַגְלַה ד.)

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שֶׁיִּבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לַיְהוּדָא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִינּוּ (תַּרְגּוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמִינּוּ וְדַחֲמִילוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תע

שולחן ערוך

א. שְׂמִצּוּהָ לְמַהֵר וְלֶאֱכֹל בְּשִׁבִיל הַתִּינוּקוֹת שְׁלֵא יִישְׁנּוּ, אֲבָל לֹא יֹאמֵר קְדוּשׁ עַד שֶׁתַּחֲשֹׁף:

ב. יִסְדֵּר שִׁלְחָנּוֹ יָפֵה בְּכֻלָּם נְאִים כְּפִי כָחוֹ, וְיִכִּין מְקוֹם מוֹשְׁבּוֹ שֶׁיִּשֵּׁב בְּהַסְבָּה דְרָף חֲרוֹת:

ג. כְּשֶׁהוּא מִסֵּב לֹא יִטֵּה עַל גְּבוֹ וְלֹא עַל פְּנָיו וְלֹא עַל יָמִינוֹ, אֲלֵא עַל שְׂמָאלוֹ:

ד. אִשָּׁה אֵינָה צְרִיכָה הַסְבָּה אֲלֵא אִם כֵּן הִיא חֲשׂוּבָה:

ה. בֶּן אֶצֶל אָבִיו צְרִיף הַסְבָּה, אֶפְלוּ הוּא רַבּוּ מִבְּהֵק. תְּלַמִּיד לְפָנָיו רַבּוּ אֵינּוּ צְרִיף הַסְבָּה, אֶפְלוּ אֵינּוּ רַבּוּ מִבְּהֵק, אֲלֵא אִם כֵּן יִתֵּן לוֹ רַבּוּ רְשׁוּת. וְתַלְמִיד חֶכֶם מִפְּלֶג בְּדוֹרוֹ, אֵף עַל פִּי שְׁלֵא לְמַד מִמֶּנּוּ כְּלוּם, חֲשׂוּב כְּרַבּוֹ וְאֵינּוּ צְרִיף הַסְבָּה:

ו. הַשְּׂמֵשׁ צְרִיף הַסְבָּה:

ז. כָּל מִי שֶׁצְרִיף הַסְבָּה, אִם אֲכָל או שֶׁתָּה בְּלֵא הַסְבָּה לֹא יֵצֵא, וְצְרִיף לְחֹזֵר לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת בְּהַסְבָּה:

ח. צְרִיף לִשְׁתּוֹת ד' כּוֹסוֹת עַל הַסֵּדֶר, וְאִם שֶׁתָּאֵן זֶה אַחֵר זֶה שְׁלֵא כְּסֵדֶר, לֹא יֵצֵא:

ט. שְׁעוֹר הַכּוֹס, רְבִיעִית לְאַחֵר שֶׁיִּמְזַגְנוּ וְיִשְׁתֶּה כְּלוּ או רַבּוֹ. וְאִם יֵשׁ בּוֹ הַרְבֵּה רְבִיעִיּוֹת, שׁוֹתִין מִמֶּנּוּ כָּל כֶּף בְּנֵי אָדָם כְּמִנְיַן רְבִיעִיּוֹת שְׁבוּ. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁצְרִיף לִשְׁתּוֹת רַב הַכּוֹס, אֶפְלוּ מִחֲזִיק כְּמָה רְבִיעִיּוֹת:

י. מִי שֶׁאֵינּוּ שׁוֹתֶה יֵין מִפְּנֵי שְׂמִינּוֹ, או שׁוֹנְאוֹ, צְרִיף לְדַחֵק עֲצָמוֹ וְלִשְׁתּוֹת, לְקַיֵּם מִצְוַת אַרְבַּעַה כּוֹסוֹת:

יא. מִצְוָה לְחֹזֵר אַחֵר יֵין אָדָם:

יב. יוֹצֵאִים בֵּינָן מִבְּשֵׁל וּבְקוֹנֵדִיטוֹן:

יג. אֶפְלוּ עֲנֵי הַמַּתְפָּרְנֵס מִן הַצְּדָקָה, יִמְכֹּר מִלְּבוּשׁוֹ או יִלְוֶה או יִשְׁפִּיר עֲצָמוֹ בְּשִׁבִיל יֵין לְד' כּוֹסוֹת:

יד. גַּם הַנְּשִׂיִם חַיְבוֹת בְּאַרְבַּע כּוֹסוֹת וּבְכָל מִצְוַת הַנּוֹהֲגוֹת בְּאוֹתוֹ לִילָה:

טו. תִּינוּקוֹת שֶׁהִגִּיעוּ לְחַנּוּף, מִצְוָה לְתַן לְכָל אֶחָד כּוֹס לְפָנָיו:

טז. מִצְוָה לְחַלֵּק לַתִּינוּקוֹת קְלִיּוֹת וְאֶגְזוּזִים, כְּדֵי שֶׁיִּרְאוּ שְׂנוּי וְיִשְׁאֲלוּ:

א. אֲסוּר לֹמַר עַל שׁוּם בְּהֵמָה, בֵּין תְּחֵה בֵּין שְׁחוּטָה. בְּשׁוּר זֶה לְפֶסַח, לְפִי שֶׁנִּרְאָה שֶׁהַקְּדִישׁוֹ מִחַיִּים לְקַרְבַּן פֶּסַח, וְנִמְצָא אוֹכֵל קְנָשִׁים בַּחוּץ. אֲלֵא יֹאמֵר: בְּשׁוּר זֶה לְיוֹם טוֹב. אֲבָל מִתֵּר לֹמַר: חַטִּים אֵלוֹ לְפֶסַח:

סימן תע

שֶׁחֲבֻרוֹת מִתְעַנִּין בְּעֶרֶב פֶּסַח, וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

- א. הַבְּכוֹרוֹת מִתְעַנִּין בְּעֶרֶב פֶּסַח, בֵּין בְּכוֹר מֵאָב בֵּין בְּכוֹר מֵאֵם. וְיֵשׁ מִי שֶׁאוֹמֵר שֶׁאֶפְלוּ נִקְבָּה בְּכוֹרָה מִתְעַנֶּה:
- ב. אִם חָל עָרַב פֶּסַח בַּשַּׁבָּת, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁמִּתְעַנִּים הַבְּכוֹרוֹת בְּיוֹם ה', וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁאֵינָם מִתְעַנִּים כָּלֵל:
- ג. הָאִיסְטֵנִיס מִתְעַנֶּה בְּעֶרֶב פֶּסַח, כְּדֵי שֶׁיִּאֲכַל מִצֵּה לְתַאֲבוֹן:

סימן תעא

בְּעֶרֶב פֶּסַח אַחֵר שְׁעָה עֲשִׂירִית אֲסוּר לֶאֱכֹל פֶּת, וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

- א. אֲסוּר לֶאֱכֹל פֶּת מִשְׁעָה עֲשִׂירִית וּלְמַעְלָה, כְּדֵי שֶׁיִּאֲכַל מִצֵּה לְתַאֲבוֹן, אֲבָל אוֹכֵל מִעַט פְּרוֹת או יִרְקוֹת, אֲבָל לֹא יִמְלֵא כְּרוֹס מֵהֶם. וְיֵין מִעַט לֹא יִשְׁתֶּה, מִשׁוּם דְּמִסְעַד סְעִיד, אֲבָל אִם רָצָה לִשְׁתּוֹת יֵין הַרְבֵּה, שׁוֹתֶה, מִפְּנֵי שֶׁכְּשֶׁהוּא שׁוֹתֶה הַרְבֵּה גּוֹרֵר תַּאֲוַת הַמֵּאֲכָל:
- ב. וְקֹדֶם שְׁעָה עֲשִׂירִית מִתֵּר לֶאֱכֹל מִצֵּה עֲשִׂירָה:
- ג. אִם הִתְחִיל לֶאֱכֹל קֹדֶם שְׁעָה עֲשִׂירִית וּמִשְׁכָּה סְעוּדָתוֹ עַד הַלִּילָה, דִּינּוֹ כְּמוֹ בְּשִׁבְתוֹת וּשְׂאֵר יָמִים טוֹבִים שֶׁנִּתְבָּאָר סִימָן רַע"א:

סימן תעב

דִּינֵי הַסְבָּה וְאַרְבַּע כּוֹסוֹת, וְבוֹ ט"ז סְעִיפִים:

- א. יְהִיָּה שִׁלְחָנוֹ עֵרוֹף מִבְּעוֹד יוֹם, כְּדֵי לֶאֱכֹל מִיָּד כְּשֶׁתַּחֲשֹׁף. וְאֵף אִם הוּא בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, יְקוּם מִפְּנֵי

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֵרוֹף יִזְכֶּה לַהֲיוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיְדִידִים, לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשבעה ימים

ללמוד שלחן ערוך הלכות פסח לשבעה ימים

שלושה עמודים ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: בראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות פסח סימון תעג אורח חיים

סימון תעג

דיני כוס ראשון וסדר הפסח עד כוס השני, וכו' ז' סעיפים:

א. מוזגין לו כוס ראשון ומקדש עליו, ומברך שהחיינו. ואם חל בשבת, אומר ויכלו, ואם חל במוצאי שבת אומר יקנה", ואם שכח להבדיל ולא נזכר עד שהתחיל ההגדה, ישלים ההגדה עד גאל ישראל ואחר כך יבדיל:

ב. שותה בהסבה ואינו מברך אחריו:

ג. אם ירצה לשתות כמה כוסות, הרשות בידו. ומכל מקום ראוי לזהר שלא לשתות בין ראשון לשני, אם לא לצורך גדול, כדי שלא ישתפר, וימנע מלעשות הסדר וקריאת ההגדה:

ד. מביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה שלשה מצות ומרור וחרסת וכרפס או ירק אחר ושני תבשילין, אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה, ונהגו בכשר וביצה. והבשר נהגו שיהיה זרוע, ונהגו שהבשר יהיה צלי על הגחלים והביצה תהיה מבשלת:

ה. אלו ירקות שיוצא בהם ידי חובתו, תזרת, עלשין, תמכא, חרובינא, מרור. ויוצאים בעלין שלהם ובקלתן, אבל לא בשרש, אלא שבעלין אין יוצאין אלא אם כן הם לחים, ובקלחים יוצאים בין לחים בין יבשים, אבל לא פבושים, ולא שלוקים ולא מבשלים. וכלם מצטרפים לכזית, שהוא השעור שלהם, ועקר המצה בחזרת. ואם אין לו חזרת, יחזר אחר ראשון ראשון, כפי הסדר שהם שנויים:

ו. נוטל ידיו לצורך טבול ראשון ולא יברך על הנטילה, ויקח מהכרפס פחות מכזית, ומטבלו בחמץ, ומברך בורא פרי האדמה ואוכל, ואינו מברך אחריו. ויקח מצה האמצעית ויבצענה לשתים, ויתן חציה לאחד מהמסבין לשמרה לאפיקומן, ונותנין אותה תחת המפה, וחציה השני ישם בין שתי השלמות ויגביה הקערה שיש בה המצות ויאמר: הא לחמא עניא, עד מה

נשתנה. ואז יצוה להסירם מעל השלחן ולהניחם בסוף השלחן כאלו כבר אכלו, כדי שיראו התינוקות וישאלו: ז. מוזגין לו מיד כוס שני, כדי שישאלו התינוקות למה שותים כוס שני קדם סעדה. ואם אין חכמה בנך, אביו מלמדו. אם אין לו בן, אשתו שואלתו. ואם לאו, הוא שואל את עצמו. ואפלו תלמידי חכמים שואלים זה לזה: מה נשתנה וכו'. וכשמתחיל עבדים היינו לפרעה, מחזיר הקערה שבה המצות לפניו וקורא כל ההגדה, וכשיגיע למצה זו צריך להגביה, להראותה למסבין שתחבב המצה עליהם. וכן כשיגיע למרור זה. וכשיגיע ללפיקה, מגביה כל אחד כוסו בידו עד שחותם גאל ישראל:

סימון תעד

על כוס ב' אין מברכין, וכו' סעיף אחד

א. שותה כוס שני ואין מברך עליו לא ברכה ראשונה ולא ברכה אחרונה, שאין מברכין בורא פרי הגפן כי אם על כוס של קדוש ועל כוס של ברכת המזון, ואין מברכין על הגפן כי אם אחר כוס רביעי:

סימון תעה

יתר דיני הסדר, וכו' ז' סעיפים:

א. יטל ידיו ויברך על נטילת ידים, ויקח המצות בסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחזם בידו ויברך המוציא ועל אכילת מצה, ואחר כך יבצע מהשלמה העליונה ומהפרוסה, משתייהן ביחד, ויטבלם במלח. ויאכלם בהסבה ביחד כזית מפל אחד, ואם אינו יכול לאכל כשני זיתים ביחד, יאכל המוציא תחלה ואחר כך של אכילת מצה, ואחר כך יקח כזית מרור וישקענו פלו בחרוסת, ולא ישנהו בתוכו שלא יבטל טעם מרירותו, ומטעם זה צריך לנער החרסת מעליו, ויברך על אכילת מרור ויאכלנו בלא הסבה, ואחר כך נוטל מצה שלישית ובוצע ממנה וכורכה עם המרור

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִכּוּן "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים" – לְלַמּוֹד כָּל או"ח "הַלְכוֹת פֶּסַח" שֶׁבָּעָה יָמִים קוֹרֵם הַחֹג

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַפְּעֻלָּה: לְזוֹכֵר כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדֵּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֹאֵר וּז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

מִפְּטוֹר בַּעֲיַה"ק צִפְתֵּי תוֹכְב"א
י"ג יָסוּף שֶׁנֶּת ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

חֲנֻךְ רַבֵּנוּ מִשֵּׁה תַפְּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת בְּעֲצֵרַת הַלְכוֹת חֹג בְּחָג (מִגְדָּל ד.)

קוֹרֵם הַלְלָמוֹד יֵאמֹר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוֹדֵשׁ אֱבָרִיד הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רִחוּת הַקֶּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תעו

שולחן ערוך

בַּחוּץ. וְאִם הָיָה מִחֲתָף אוֹ שְׁחָסַר מִמֶּנּוּ אֶבֶר אוֹ שֶׁלֶק בּוֹ אֶבֶר וְהוּא מִחֲבָר, הָרִי זֶה מֵתָר בְּמָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ:
ב. אִפְלוּ בֶּשֶׂר עֲגָל וְעוֹף, כָּל דָּבָר שֶׁטְעוּן שְׁחִיטָה, אֲסוּר לְאָכַל צְלִי בְּמָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ שְׁלֵא לְאָכַל צְלִי:

סימן תעז

יְדִינֵי אֲכִילַת הָאֲפִיקוֹמָן, וְבוֹ ב' סְעִיפִים:

א. לְאַחַר גָּמַר כָּל הַסְּעֵדָה אוֹכְלִים מִמִּצֵּה הַשְּׂמוּרָה תַּחַת הַמַּפֶּה כְּזִית כָּל אֶחָד, זָכַר לְפֶסַח הַנֹּאֲכָל עַל הַשְּׁבַע, וְיֵאָכְלוּ בַּהֲסָבָה וְלֹא יִבְרַךְ עָלָיו, וְיֵהָא זְהִיר לְאָכְלוֹ קֵדָם חֲצוֹת:

ב. אִם שָׂכַח וְלֹא אָכַל אֲפִיקוֹמָן, וְלֹא נִזְכַּר עַד שְׁנֵטַל יָדָיו אוֹ שְׂאֵמַר הֵב לִן וּנְבָרָךְ, אוֹכַל אֲפִיקוֹמָן בְּלֹא בְרַכַּת הַמוּצִיא. וְאִם לֹא נִזְכַּר עַד שֶׁבָרַךְ בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן, אִם נִזְכַּר קֵדָם שֶׁבָרַךְ בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן יִטַּל יָדָיו וְיִבְרַךְ הַמוּצִיא וְיֵאָכַל הָאֲפִיקוֹמָן, וְאִם לֹא נִזְכַּר עַד אַחַר שֶׁבָרַךְ בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן לֹא יֵאָכַל אֲפִיקוֹמָן, וְיִסְמַךְ עַל מִצֵּה שְׂאֵכַל בְּתוֹךְ הַסְּעֵדָה שֶׁפָּלַן שְׂמוּרוֹת הֵן מִשְׁעַת לִישָׁה. אֲבָל בְּמָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ לְעִשׂוֹת שְׂמוּרָה לְמִצְוֹת מִצְוֵה מִשְׁעַת קְצִירָה, אִפְלוּ לֹא נִזְכַּר עַד אַחַר הַהֵלֵל, יִטַּל יָדָיו וְיִבְרַךְ הַמוּצִיא וְיֵאָכַל הָאֲפִיקוֹמָן:

סימן תעח

שְׁלֵא לְאָכַל אַחַר אֲכִילַת הָאֲפִיקוֹמָן, וְבוֹ ב' סְעִיפִים:

א. אַחַר אֲפִיקוֹמָן אֵין לְאָכַל שׁוּם דָּבָר:
ב. מִי שֶׁיִּשֶּׁן בְּתוֹךְ הַסְּעֵדָה וְהִקִּיץ, אֵינוֹ חוֹזֵר לְאָכַל. בְּנֵי חֲבוּרָה שֶׁיִּשְׁנֵנוּ מִקְצֵתָן בְּתוֹךְ הַסְּעֵדָה, חוֹזְרִים וְאוֹכְלִים. נִרְדְּמוּ כָּלֵם, וְנִעְוָרוּ, לֹא יֵאָכְלוּ. נִתְנַמְנְמוּ כָּלֵם, יֵאָכְלוּ:

סימן תעט

בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן עַל כּוֹס שְׁלִישִׁי, וְבוֹ סְעִיפָה אַחַד

א. אַחַר כֶּךָ מוֹזְגִין לוֹ כּוֹס שְׁלִישִׁי, וּמְבָרַךְ עָלָיו בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן וּבוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן, וְשׁוֹתֵהוּ בַּהֲסָבָה. וְלֹא יִבְרַךְ

וְטוֹבְלָה בַּחֲרֹסֶת. וְאוֹמֵר: זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהֵלֵל, וְאוֹכְלֵן בְּיַחַד בַּהֲסָבָה. וּמִשְׁבָּרַךְ עַל אֲכִילַת מִצֵּה לֹא יִסִּיחַ בְּדַבָּר שְׂאֵינוֹ מַעֲנִין הַסְּעֵדָה עַד שְׂיֵאָכַל כְּרִיכָה זוֹ, כְּדֵי שֶׁתְּעַלֶּה בְּרַכַּת אֲכִילַת מִצֵּה וּבְרַכַּת אֲכִילַת מְרוֹר גַּם לְכְרִיכָה זוֹ:

ב. אִם אֵין לוֹ יְרֻקוֹת לְטַבּוֹל רֵאשׁוֹן אֶלָּא מְרוֹר, יִבְרַךְ עָלָיו בְּטַבּוֹל רֵאשׁוֹן: בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה וְעַל אֲכִילַת מְרוֹר, וּבְטַבּוֹל הַשְּׁנִי יִטְבְּלוּ בַּחֲרֹסֶת וְיֵאָכְלוּ בְּלֹא בְרַכָּה:

ג. בְּלַע מִצֵּה, יֵצֵא. אֲבָל אִם בְּלַע מְרוֹר, לֹא יֵצֵא דְטַעַם מְרוֹר בְּעֵינָיו וְלִיכָא. וְאִפְלוּ אִם בְּלַע מִצֵּה וּמְרוֹר כְּאַחַד, יְדֵי מִצֵּה יֵצֵא, יְדֵי מְרוֹר לֹא יֵצֵא. וְאִם כְּרַכֵּם בְּסִיב, וּבְלַעוּ, אִף יְדֵי מִצֵּה לֹא יֵצֵא לְפִי שְׂאֵין דְרַךְ אֲכִילָה בְּכַךְ:

ד. אֲכַל מִצֵּה בְּלֹא כּוֹנֵה, כְּגוֹן שְׂאֲנִסוּהוּ עֲכוּ"ם אוֹ לְסִטִּים לְאָכַל, יֵצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ כֵּינּוֹן שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהִלִּילָה פֶּסַח וְשֶׁהוּא חָיִב בְּאֲכִילַת מִצֵּה. אֲבָל אִם הָיָה סְבוּר שֶׁהוּא חַל, אוֹ שְׂאֵין זוֹ מִצֵּה, לֹא יֵצֵא:

ה. אֲכַל כְּזִית מִצֵּה וְהוּא נִכְפָּה, בְּעַת שְׂטוּתוֹ, וְאַחַר כֶּךָ נִתְרַפָּא, חָיִב לְאָכַל אַחַר שְׁנִיתְרַפָּא, לְפִי שְׂאוּתָהּ אֲכִילָה הִיתָה בְּשַׁעַת שֶׁהָיָה פְּטוּר מִכָּל הַמִּצְוֹת:

ו. אֲכַל כְּחֻצֵי זִית, וְחוֹזֵר וְאָכַל כְּחֻצֵי זִית, יֵצֵא, וּבְלִבְד שְׁלֵא יִשְׁהָה בֵּין אֲכִילָה לְחַבְרָתָהּ יוֹתֵר מִכְּדֵי אֲכִילַת פָּרֶס:

ז. אֵין חֵיּוֹב אֲכִילַת מִצֵּה אֶלָּא בְּלִילָה הָרֵאשׁוֹן בְּלִבְד. וְאִף בְּלִילָה הָרֵאשׁוֹן יוֹצֵא בְּכְזִית:

סימן תעו

מִנְחַה אֲכִילַת צְלִי בְּלִיל פֶּסַח, וְבוֹ ב' סְעִיפִים:

א. מָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ לְאָכַל צְלִי בְּלִילֵי פֶּסַחִים, אוֹכְלִים. מָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ שְׁלֵא לְאָכַל, אֵין אוֹכְלִין גְּזֵרָה שְׂמָא יֵאמְרוּ: בֶּשֶׂר פֶּסַח הוּא. וּבְכָל מָקוֹם אֲסוּר לְאָכַל שֶׁה צְלִי כָּלוּ כְּאַחַד בְּלִילָה זֶה, מִפְּנֵי שְׁנֵרָאָה כְּאוֹכַל קִדְשִׁים

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיֹת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיָדִידִים, לְזוֹכֵר אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מדין הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשבעה ימים
שלשה עמודים ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תפ

שולחן ערוך

ירקות ומסלק השלחן ואומר מה נשתנה וכל ההגדה עד גאל ישראל, ומברך על המרור, ואוכל, ואחר כך כורך מצה ומרור, ואוכל. ולי נראה דלענין ד' כוסות יש לסמך אמאן דאמר דמקדשין על שאר משקין אם הוא חמר מדינה, כמו שנתבאר לעיל סימן ער"ב:

סימן תפד

דין מי שרוצה לעשות הסדר בהרבה בתיים, ובו סעיה אחד

א. מאן דבעי לברוכי בתרי או בתלת בתי, מברך ברישא בביתיה ואכיל כל מאי דצריך, ומברך ברפת המזון, והדר מברך לכל חד וחד בביתיה ושתן אינהו כסא דקדושא ודאגדתא ואכלי ירקי ומצה, ואיהו לא אכיל ושתי בהדייהו, ושביק להו למגמר סעדתיהו, ומברכי אינהו ברפת המזון. ואי לא ידעי, יקרא מלה במלה, והדר אזיל לביתא אחרינא ועביד הכי, והדר אזיל לביתיה וגמר הללא ושתי כסא דהללא. ואי בעי לאקדומי להנך בתי ברישא, בריך להו ולא אכיל ולא טעים והדר אזיל לביתיה ומקדש, ואם ירצה יגמר הכל בביתו ואחר כך ילך לקדש בבתים האחרים ולא יאכל וישתה עמהם:

סימן תפה

דין מי שנושבע שלא לאכל מצה, ובו סעיה אחד

א. אומר: שבועה שלא אכל מצה, סתם, אסור לאכל מצה בליל פסח. אומר: שבועה שלא אכל מצה בליל פסח, לוקה ואוכל מצה בליל פסח:

סימן תפז

שעור כזית, ובו סעיה אחד

א. שעור כזית, יש אומרים דהוי כחצי ביצה:

סימן תפז

סדר תפלת ערבית של פסח, ובו ד' סעיפים:

אחריו ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי. מצוה לחזר אחר זמון:

סימן תפ

סדר כוס רביעי, ובו סעיה אחד

א. מתחיל לא לנו, וגומר עליו את ההלל. ואינו אומר יהללוך, אלא אומר אחר גמר ההלל הלל הגדול שהוא מהודו ליי עד על נהרות בכל שהם כ"ו כי לעולם חסדו, ואחר כך אומר נשמת כל חי וישתבח עד מעולם ועד עולם אתה אל, ואז יאמר יהללוך עד מלך מהלל בתשבחות, ושותרו בהסבה בלא ברכה תחלה, ומברך אחריו על הגפן. ואם שותרו בלא הסבה, צריך לשתות פעם אחרת בהסבה, ומברך לפניו בורא פרי הגפן, לפי שהסיח דעתו מלשתות עוד:

סימן תפא

שלא לשתות אחר ארבע כוסות, ובו ב' סעיפים:

א. אחר ארבע כוסות אינו רשאי לשתות יין, אלא מים: ב. חייב אדם לעסק בהלכות הפסח וביציאת מצרים, ולספר בנסים ובנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא לאבותינו, עד שתחטפנו שנה:

סימן תפב

מי שאין לו מצה שמורה, ובו סעיה אחד

א. מי שאין לו מצה משמרת אלא כזית, מברך על אכילת מרור ואוכל, וכשגומר סעודתו ממצה שאינה משמרת, מברך על אכילת מצה ואוכל אותו כזית, ואינו טועם אחריו כלום:

סימן תפג

דין מי שאין לו יין, ובו סעיה אחד

א. מי שאין לו יין בליל פסח, מקדש על הפת שמברך המוציא ובוצע, ומניח ידיו עליו עד שגומר הקדוש, ומברך על אכילת מצה, ואוכל, ואחר כך אוכל שאר

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשבעה ימים
שלשה עמודים ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגילה ד.)

קודם הלימוד יאמרו:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תפח

שולחן ערוך

סימן תפט

סדר תפלת ליל שני של פסח וספירת העמר, וכו' י'
סעיפים:

א. בליל שני אחר תפלת ערבית מתחילין לספור העמר, ואם שכח לספור בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה. ומצוה על כל אחד לספור לעצמו. וצריך לספור מעמד ולברך תחלה. וסופר הימים והשבועות. כיצד, ביום הראשון אומר: היום יום אחד עד שמגיע לשבעה ימים ואז יאמר: היום שבעה ימים שהם שבוע אחד וביום שמיני יאמר: היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד וכן עד שיגיע לארבעה עשר יאמר: היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות ועל דרך זה מונה והולך עד מ"ט יום:

ב. אם טעו ביום המעצן וברכו על ספירת העמר, חוזרים לספור כשתחשף. והמדקדקים אינם סופרים עד צאת הכוכבים, וכן ראוי לעשות:

ג. המתפלל עם הצבור מבעוד יום, מונה עמם בלא ברכה. ואם יזכר בלילה יברך ויספור:

ד. מי ששואל אותו חברו בין השמשות כמה ימי הספירה בונה הלילה, יאמר לו: אתמול היה כך, שאם יאמר לו: היום כך וכך, אינו יכול לחזור ולמנות בברכה. אבל קדם בין השמשות, פיון שאין זמן ספירה אין בכך כלום:

ה. אם אינו יודע החשבון, ופתח אדעתא דלסים כמו שישמע מחברו, ושתק עד ששמע מחברו וסיים כמוהו, יצא:

ו. אם פתח ואמר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אדעתא דלימא היום ד', שהוא סבור שהם ד', ונזכר וסיים בה', והם ה'. או איפכא, שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ארבעה, וטעה וסיים בה', אינו חוזר ומברך:

ז. שכח ולא ברוך כל הלילה, יספור ביום בלא ברכה:

ח. אם שכח לברך באחד מהימים, בין יום ראשון בין משאר ימים, סופר בשאר ימים בלא ברכה. אבל אם

א. סדר היום, ערבית ושחרית ומנחה אומר שלש ראשונות, ושלוש אחרונות, וקדשת היום באמצע: אתה בחרתנו וכו' ותמן לנו ה' אלהינו את יום חג המצות הנה את יום טוב מקרא קדש הנה, זמן חרותנו, יצלה ויבא, והשיאנו וחותם: מקדש ישראל והזמנים. ואם אמר: מקדש השבת, וחזר בו תוך כדי דבור, יצא אחרי שהוא יודע שהוא יום טוב. ואם חל בשבת אומר: את יום המנוח הנה ואת יום חג המצות הנה, וחותם: מקדש השבת וישראל והזמנים. ואין אומרים ברכת מעין שבע:

ב. אין שליח צבור מקדש בבית הכנסת:

ג. שכח לומר אתה בחרתנו ואמר יצלה ויבא, יצא:

ד. בליל ראשון של פסח גומרין ההלל בצבור בנעימה בברכה תחלה וסוף, וכן בליל שני של שני ימים טובים של גליות:

סימן תפח

דין סדר תפלת שחרית של פסח, וכו' ג' סעיפים:

א. שחרית נכנסים לבית הכנסת, וקורים הזמירות של שבת, ומתפללין תפלת שחרית, וגומרין ההלל ואין מפסיקין בו אלא בדרך שאמרו בקריאת שמע, באמצע הפרק שואל בשלום אביו או רבו ומשיב שלום לאדם נכבד שנתן לו שלום, ובין הפרקים שואל בשלום אדם נכבד ומשיב שלום לכל אדם. ואם פסק באמצע ושהה אפלו כדי לגמר את כלו, אינו צריך לחזור אלא למקום שפסק:

ב. בהלל, אפלו עשרה קורין כאחד:

ג. מוציאין שני ספרים וקורין בראשון חמשה גברי בפרשת בא מן משכו עד מארץ מצרים על צבאותם, ומפטיר קורא בשני בפרשת פנחס ובחדש הראשון ומפטיר ביהושע בעת ההיא, ומתפללין תפלת מוסף ואין מזכירין גשם מכאן ואילך וכן פוסקים משם ואילך מלשאל בברכת השנים:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנֵי יוֹסֵף קִאֲרָה ז"ע

בַּעֲמֵ"ח סֵפֶר שׁוֹלַחַן עֲרוּךְ
מִפְּרֵן בַּעֲמֵ"ח קִצְּת תוֹכַח"א
י"ג נִסְחָה שֶׁנֶּחֱדָשׁ הָיָא שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְרַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אֲבִי רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁבְעָה יָמִים
שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים לְיוֹם

תָּנוּ רַבְּנֵי מִשָּׁה תָּקַן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּהְיוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חֵג בְּחָג
(מְגִלָּה ד')

קוֹדֵם הַלְלִימוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׁיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׂרָוֹת וְלְיָדֵי יָדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִינָהּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרָאָה וּבְאֶהְבָּהּ), וְדַחֲמִינָהּ וְדַחֲמִילָהּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אוֹרַח חַיִּים

הַלְכוֹת פֶּסַח סִימָן תַּצ

שׁוֹלַחַן עֲרוּךְ

ה. סִימָן הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל שְׁמוֹנֶת יָמֵי הַפֶּסַח, מְשֻׁךְ, תּוֹרָא, קִדְשׁ, בְּכִסְפָּא, פֶּסֶל, בְּמַדְבְּרָא, שְׁלַח, בּוֹכְרָא. וְזוֹה הַסֵּדֶר
לֹא יִשְׁתַּנֶּה כִּי אִם כְּשֶׁחָל פֶּסַח בְּיוֹם ה', שְׁבִיּוֹם שְׁלִישִׁי
שֶׁהוּא שֶׁבֶת קוֹרָא רָאָה אֶתָּה אוֹמֵר אֵלַי שֶׁהוּא פֶּסֶל,
וּבְיוֹם א' ב' ג' קוֹרִין קִדְשׁ, בְּכִסְפָּא, בְּמַדְבְּרָא:

ו. בְּכָל יָמֵי חַל הַמוֹעֵד וְשְׁנֵי יָמִים טוֹבִים אַחֲרוֹנִים
קוֹרִים בְּסֵפֶר שְׁנִי, בְּקִרְבָּנוֹת הַמוֹסְפִין שְׁבַפְנָחַס, וּמִתְחִיל
וְהַקְרָבָתָם עַד סוֹף פֶּסַח:

ז. בְּלֵיל יוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן מְקַדְּשִׁין עַל הַיַּיִן וְאֵין אוֹמְרִין
זְמַן:

ח. מִפְּטִירִין בְּיוֹם שְׁבִיעִי וְיִדְבֵּר דוֹד, וּבְיוֹם שְׁמִינִי עוֹד
הַיּוֹם בְּנוֹב לְעַמֵּד:

ט. שֶׁבֶת שְׁחָל בְּחַל הַמוֹעֵד, עֲרִבִית שְׁחֲרִית וּמִנְחָה
מִתְפַּלֵּל כְּדָרְכוֹ שֶׁל שֶׁבֶת, וְאוֹמֵר יַעֲלֶה וְיָבֵא בְּעִבּוּדָה.
וּבְמוֹסָף אוֹמֵר סֵדֶר מוֹסָף יוֹם חַל הַמוֹעֵד, אֵלֹא שְׁמִזְכִּיר
שֶׁל שֶׁבֶת וְאוֹמֵר: וַתִּתֵּן לָנוּ אֶת יוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה וְיוֹם חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה, וְכֵן אוֹמֵר: אֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה וְיוֹם חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה, וְחֻתָּם מְקַדְּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים,
וּמִפְּטִירִים הֵיטָה עָלַי:

סִימָן תַּצֵּא

סֵדֶר הַבְּדִלָּה בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב, וּבּו ב' מְעִיפִים:

א. בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב, בֵּין בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב לְחַל בֵּין
בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב לְחַל שֶׁל מוֹעֵד, מְבַדִּיל בְּתַפְלָה כְּמוֹ
בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת, אֵלֹא שְׁאִינוּ מְבַרְךְ לֹא עַל הַגֵּר וְלֹא עַל
הַבְּשָׂמִים:

ב. יוֹם טוֹב שְׁחָל לַהֲיוֹת בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת אוֹמֵר בְּאֶתָּה
בְּחֲרַתְּנוּ, וְתוֹדִיעֵנוּ:

הוּא מְסַפֵּק אִם דִּלְג יוֹם אֶחָד וְלֹא סֵפֶר, יִסְפֵּר בְּשִׁעָר
יָמִים בְּבִרְכָה:

ט. לֵיל שֶׁבֶת וְלֵיל יוֹם טוֹב מְבַרְכִים וְסוֹפְרִים אַחַר
קְדוּשַׁת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת. וּבְמוֹצָאֵי שֶׁבֶת וְיוֹם טוֹב, קִדְשׁ
הַבְּדִלָּה אַחַר קְדִישׁ תַּתְקַבֵּל. וְכִשְׁחָל יוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן
שֶׁל פֶּסַח בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת, דָּאֻז אוֹמֵר קְדוּשַׁת וְהַבְּדִלָּה בְּפֶעַם
אַחַת, יֵשׁ לְסַפֵּר קִדְשׁ שְׁמִבְרַכִּין עַל הַכּוֹס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת:
י. אֲסוּר לֵאכֹל חֲדָשׁ אֶף בְּזִמְנֵי הַזֶּה, בֵּין לְחֵם בֵּין קִלִּי
בֵּין כְּרַמֵּל, עַד תַּחֲלַת לֵיל י"ח בְּנִיסָן. וּבְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל,
עַד תַּחֲלַת י"ז בְּנִיסָן:

סִימָן תַּצ

סֵדֶר תַּפְלַת יוֹם שְׁנִי וְתַפְלַת חַלּוֹ שֶׁל מוֹעֵד, וּבּו ט'

מְעִיפִים:

א. בְּיוֹם שְׁנֵי קוֹרִין בְּפִרְשַׁת אֶמֶר, שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב עַד סוֹף
הַעֲנִין, וּמִפְּטִיר קוֹרָא כְּמוֹ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וּמִפְּטִיר בְּמַלְכִים
בְּפֶסַח דִּיאֲשִׁיהוּ, מוֹיִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ עַד וְאַחֲרָיו לֹא קָם
כְּמוֹהוּ:

ב. יוֹם ג' שֶׁהוּא חֲש"מ, עֲרִבִית וְשְׁחֲרִית וּמִנְחָה מִתְפַּלֵּל
כְּדָרְכוֹ, וְאוֹמֵר יַעֲלֶה וְיָבֵא בְּעִבּוּדָה, וְאִם לֹא אָמְרוּ
מְחִזְרִין אוֹתוֹ, וְכֵן מְזַכִּירוֹ בְּבִרְכַת הַמְּזוֹן וְאִם לֹא אָמְרוּ
אֵין מְחִזְרִין אוֹתוֹ. וּבְמוֹסָף מִתְפַּלֵּל כְּדָרְךְ שְׁמִתְפַּלֵּל
בְּמוֹסָף שֶׁל יוֹם טוֹב:

ג. נוֹהֲגִים שְׁבִיּוֹם טוֹב אוֹמֵר: אֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ
הַזֶּה, וּבְחַלּוֹ שֶׁל מוֹעֵד אוֹמֵר: אֶת יוֹם מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה:

ד. כָּל הַיָּמִים שֶׁל חַלּוֹ שֶׁל מוֹעֵד וְשְׁנֵי יָמִים אַחֲרוֹנִים
שֶׁל יוֹם טוֹב, קוֹרִים הַהֵלֶל בְּדִלּוּג כְּמוֹ בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ:

עַל יָדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לַהֲיוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְפָרְסֵם בְּבֵתִי בְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָבִים וְיָדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!